

அருள் ஒளி

மாவைக் கந்தன் சிறப்பு மலர்
வெளியீடு

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை - 2013

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் தெல்லியிறை (லெங்கை) **மஹோற்சவ விஞ்ஞாபனம் - 2013**

05-09-2013 முதல் 16-09-2013 வரை

“ஸ்ரீக்குமார் முறையானால் முத்தோழிறும் விததாக நாள்திறம் மனத்துக்கும் நாளீய சேர்வீவாயந் தேவஸ்தாம் முனிவாஸும் சத்ரக்கும் நாள்திறம் அவாக்கும் தயாரும் எழிறுவரவை வணங்குவதம்.”

தெர்மெட அம்பிள் அதிவாக்கம்!

தெர்மெட் அம்பிள் அதிவி 2013 நாள் (05-09-2013) விழார்ச்சவரூப பூசை மத்துப்பும் ஏதுத்தொழிலும் கூடும் முறையால் குத்துக்குத் தேவஸ்தாம் விதத்துக்கு பார்வையிடப்படும். முனிவாஸு விதத்துக்கு பார்வையிடப்படும். சத்ரக்கும் விதத்துக்கு பார்வையிடப்படும். நாள்திறம் விதத்துக்கு பார்வையிடப்படும்.

மகிழ்வரைக்கால பூசை நீர் ஒழங்குகள்

காலையிழை

முறையை 05.30 மணி - விடுவதைக் கூறுவது	பூசைகள் 04.00 மணி - தோற்குறை பூசை
முறை 07.00 மணி - எங்கும் அதிவரைம்	பூசைகள் 04.30 மணி - அதிவரைப் பூசை
முறை 08.00 மணி - மக்கள் சந்தி பூசை	பூசைகள் 05.30 மணி - அந்தாந்திரம் பூசையை
முறையை 09.00 மணி - அதிவரைப் பூசை	பூசைகளின்போதும்
முறையை 10.00 மணி - ஈர்வாக்கம் பூசையை. நிறுவிவுமையை கொடுத்துவரை.	பூசைகள் 07.30 மணி - மாலங்குமைப் பூசை

மாலங்குமை

காலையிழை	: ஆவனி 2013 நாள் (05-09-2013)	முறையிழையை	பூசைகள் 11.00 மணி
திருநாள்த்திருப்பி, விதங்கள் :	அக்டோபரி 25ம் நாள் (10-09-2013)	மாலங்குமையை	மாலை 06.00 மணி
சௌட்டு த் திருப்பூர் :	அக்டோபரி 26ம் நாள் (13-09-2013)	மாலங்குமையை	பூசைகள் 02.00 மணி
சப்புத் திருப்பூர் :	அக்டோபரி 26ம் நாள் (14-09-2013)	சந்திவிழையை	மாலை 04.00 மணி
தெர்மெட்திருப்பூர் :	அக்டோபரி 26ம் நாள் (15-09-2013)	உயிர்நிறுத்துவமை	மாலை 09.00 மணி
தீங்கூக் கிருநிறைப்பூர் :	அக்டோபரி 27ம் நாள் (16-09-2013)	தின்தீவிழையை	காலை 08.00 மணி
காலையிழைக்கம் (ஆவனி ஒண்டை) :	அக்டோபரி 28ம் நாள் (17-09-2013)	சாவ்வாங்கிழையை	காலை 06.00 மணி
பெரும்பால் சிறியாக அவிழக்கம் :	பூர்ணம் 01ம் நாள் (17-09-2013)	வாந்தா வயலை	வாந்தா வயல் 06.00 மணி
இனிவூக் கொட்டுக்கம் :	பூர்ணம் 01ம் நாள் (17-09-2013)	மாலங்குமையை	மாலை 03.00 மணி

பூர்ணம் உற்சவங்கள்

காலையிழை	: ஆவனி 2013 நாள் (10-09-2013)	முறையிழையை	பூசைகள் 11.00 மணி
தெர்மெட் திருப்பூர், விதங்கள் :	அக்டோபரி 25ம் நாள் (13-09-2013)	மாலங்குமையை	மாலை 06.00 மணி
சௌட்டு த் திருப்பூர் :	அக்டோபரி 26ம் நாள் (14-09-2013)	மாலங்குமையை	பூசைகள் 02.00 மணி

வாந்தா வயலை யாங்குவதால் குடு தீ. 1060012692

வாந்தா வயல் தள்ளங்கள் குடு தீ. C 1107000214

ஏந்துகொண்டு நீண்ட விதம்:

தெர்மெட் கோட்டுக்கால விதம் குடு தீ. 07470940

தெர்மெட் கோட்டுக்கால விதம் குடு தீ. 0718488

தெர்மெட் கோட்டுக்கால விதம் குடு தீ. 07573273

ஏந்துகொண்டு நீண்ட விதம்:
தெர்மெட் கோட்டுக்கால விதம் குடு தீ. 0212241909
தெர்மெட் கோட்டுக்கால விதம் குடு தீ. 0212241909
ஏந்துகொண்டு நீண்ட விதம்:

ஏந்துகொண்டு நீண்ட விதம்:

ஏந்துகொண்டு நீண்ட விதம்:

ஏந்துகொண்டு நீண்ட விதம்:

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சுஞ்சகை)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஆறு. திருமூருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

கைவத்திற்கு. கா. சிவபாலன் அவர்கள்

ஷட் மாத மலர்

வெள்ளீ : ஸ்ரீ தூர்க்காடேந் தேவஸ்தானம்,

2013

தெல்லிப்பூர், இலங்கை.

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com

Face book: tellidurga@gmail.com

பத்து எண் : QD / 74 / NEWS / 2006Y

இளைய தலைமுறையைக் காப்பதற்கு

இரக்கமுடன் சிந்தியுங்கள்

யாழ் குடாநாட்டில் என்றுமில்லாதவாறு மது விற்பனை அதிகரித்துள்ளது என்ற செய்தி மிகவும் ஆபத்தானது. ஆன்மீகப் பாரம்பரியமும், நற்பண்பும் நிறைந்த புண்ணிய பூமிக்கு ஏன் இந்த அவலம்? போரின் பின் ஏற்பட்ட சூழல் என ஆய்வாளர்கள் சுருக்கமாக விபரித்தாலும், பெற்றோர் பாதுகாவலரின் கண்காணிப்புக்கு அப்பால் இளைய சமுதாயம் இன்று இந்நிலைக்கு ஆளாகித் துன்புறுவது வேதனை தரும் செய்தியாகும். மது விற்பனையாளர்கள் அமைதியாகச் சிந்திக்க வேண்டும். வாழும் மனிதர்களை அழிக்கும் செயலை நாம் செய்யலாமா? இத்தகைய வாணிபத்தால் பலரது குடும்பங்கள் சீரழிவது நன்மையா? இத்தொழிலில் ஈடுபடுவதால் தாம் கர்மவினைகளைச் சந்திக்கும்வாய்ப்பு அதிகரிப்பதை உணராதவர்களாக இருக்கலாமா எனத் தெளிவாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

எவ்வளவு கற்பனைகளோடு தாய் தந்தையர் தம் பிள்ளைகளை வளர்க்கிறார்கள். எந்தவொரு தாயும் தந்தையும் தம்பிள்ளை மதுவருந்துவதை விரும்பமாட்டார்கள். அநியாயமாக

எங்கள் பிள்ளைச் செல்வங்களின் வாழ்வு பாழாகக்கூடாது. ஆன்மீக ரீதியாகவும் அறிவியல் ரீதியாகவும் வடபகுதியில் மதுவுக்கு அடிமையாகும் சமூகத்தை மாற்றியமைக்க அனைவரும் முயற்சியெடுக்க வேண்டும்.

உண்ணற்க கள்ளை உணில் உண்க சான்றோரான் எண்ணப் படவேண்டா தூர்

என்ற திருவள்ளுவர் வார்த்தையை சமூகம் உனரவேண்டும். கல்வித் தரத்தில் முன்னிலை வகித்த வடமாநிலம், இன்று பின்தங்கிய நிலையில் நிற்பதற்கு சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. எனவே ஆலயம் தோறும் நற்சிந்தனைகள் வழங்குவதுடன் பாடசாலைகளில் மதுவின் கெடுதி பற்றி சகல ஆசிரியர்களும் மாணவச் செல்வங்களுக்கு எடுத்துரைத்தல் அவசிய கடமையாகும். ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு இடையூறாகவுள்ள இந்நிலையை மாற்றியமைக்க அனைவரும் ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயற்படுதல் காலத்தின் கட்டாய கடனாகும்.

- ஆசிரியர்

மத பந்தைக் காட இந்திக் காலப்பட்ட நாளம் முதலிருந்து முழுது நாமுதெத்தா! கொருமிக்கால நான்காண்டிப் பாலூரைப்படி கொட்டாலம்போல் காலத்துமது நான்பின்

என் நெஞ்சில் திடாங்கொண்ட ஒரு பெரியார்

தீரு. மு. வைரமுத்து அவர்கள்

முன்னெண் நாள் சி.சி.எஸ்.

1. வைத்தீஸ்வரன் கோயில் சந்தி

இற்றைக்கு ஜம்பத்தேழு வருடங்களுக்கு முன், 1917ம் ஆண்டு, நான் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் மாணவனாயிருந்த காலம். அன்றொரு நாள், கல்லூரி விடுதியிலிருந்து நானும் பல மாணவர்களும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக் கருகாமையிலுள்ள விளையாட்டு மைதா எத்துக்கு ஒருவர்பின் ஒருவராகச் சென்று கொண்டிருந்தோம். சண்முநாதன் புத்தக சாலைக்கும் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிற்கு மிடையிலுள்ள தெருச் சந்தியில் ஒரு அபூர்வமான மனிதன் நிற்கக் கண்டோம். அவர் வழிப்போக்கர் களைப் பார்த்துக் கொண்டும், இடையிடையே அங்குமிங்கும் நடந்துகொண்டுமிருந்தார். கம்பீரமான தோற்றம்; மழக்குச் சண்டிக்கப்பாகக் கட்டிய சற்று மங்கல் நிறமான வேட்டி; மெல்லிய வெளிக்கம்பிகள் போன்ற தலைமயிர்; ஆவேசத்தைப் பிரதிபலிக்கும் பார்வை; மிடுக்கான நடை; இப்படி நூதனமான ஒரு மனிதனைக் கண்டால் பள்ளி மாணவர்கள் இயல்பாக என்ன செய்வார்கள்? நாங்கள் சந்தியில் சற்று நேரம் நின்று அவரை உற்றுப் பார்த்தோம்.

“என்னடா பார்க்கிறீர்கள்?” என்று என்று உரத்துச் சத்தம் போட்டுக் கொண்டு, குனிந்து ஒரு கலையெடுத்தார். ஒரு நொடிக்குள் திக்குத்திசை தெரியாது, சிதறுண்டு கலைந்து ஓடி ஒழித்துக்

கொண்டோம் நாங்கள். அவரை மூர்க்க மான ஒரு பைத்தியக்காரன் என்று முடிவு கட்டிக் கொண்டோம். அடுத்தடுத்த நாட்களில் அவ்வழியே செல்லும்போது மிகச் சாக்கிரதையுடன் மேலே குறிப்பிட்ட சந்தி வந்ததும், துரிதமாக நடந்து செல்வது எங்கள் வழக்கமாய்விட்டது. இருந்தும் கடைக்கண்ணால் சந்திப்பக்கம் பார்க்காமல் போகமுடிவதில்லை.

சில நாட்களில், அந்தப் “பைத்தியம்” அதே சந்தியில் எங்களைக் கண்டும் காணாததும்போல் நிற்கும். மறு நாட்களில், அது சண்முகநாதன் புத்தகசாலைக்குள், ஒரு நாற்காலியில் சாந்தமாக அமர்ந்தி ருக்கும். இப்படியான ஒரு பைத்தியத்தைப் புத்தகசாலைக்குள்வரவழைத்து ஆசனங்கொடுத்து மரியாதை செய்வது விந்தையாக விருந்தது. இதன் மர்மம் எங்களுக்கு அப்போது புரியவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்தான், அந்த விநோத மனிதன் ஒரு துறவியென்பதும், துறவை நாடும் மகான்கள் தங்கள் ஆரம்ப நிலையில், உலகம் தம்மையனுகித் தொந்தரவு செய்யாது தடுக்கக் கையாளும் உபாயங்களிலொன்றே “பைத்தியக் கோலம் என்பதையும் நான் உணர்ந்து கொண்டேன். இந்த உணர்ச்சி என் மனதில் எழும் வரை சிவன் கோயிற் சந்தியில் மாணவர்களை வெருட்டிய பயங்கர தோற்றத்தை

நினைக்கும் தோறும் தூரத்திலேயே வைத்துக் கொண்டேன். ஆயினும் அவரை முதன் முதல் கண்ட “பைத்தியக் கோலம்” என் மனதை விட்டு ஒரு போதும் அகலவில்லை, என்றுமே விட்டு நீங்காத அடிமைத் தொண்டு பூண்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் தன்னைத் தடுத்தாட்கொள்ளப் பிராமணனாக வந்த முழுமுதலை ஒரு “பித்தன்” என்றுதானே முதலில் மதித்தார்!

2. வெள்ளவத்தைக் கடற்கரை

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபத் தெட்டாமாண்டளவில், யாழ்ப்பாணத்துச் சிவன் கோயிற் சந்தியில் நடந்த சம்பவத் திற்கு ஏற்குறைய புதினாரு வருபங்களின் பின், எனது அருமை நன்பர் ஒருவரும் நானும் வெள்ளவத்தைக் கடற்கரையில் சந்தித்தோம். அந்தக் காலத்தில் நான் பகிரங்க வேலைக் கந்தோரில் உத்தி யோகம் புரிந்து வெள்ளவத்தையில் 41ம் ஒழுங்கையில் இருந்தேன். எனது நன்பரும், நானும் நிலாக் காலங்களில், பெரும்பாலும் இரவு 7 மணியளவில், கடற்கரையில் சந்தித்து நிலவில் மணலில் உட்கார்ந்து கொண்டு, நல்ல கடற்காற்றைச் சுவாசிப்பது மன்றி தேவார திருவாசகங்களை உரத்துப் பாடிக்கொண்டுமிருந்து, உல்லாசமாகப் பொழுது போக்குவது வழக்கம். சனசஞ்சாரம் குறைந்த நேரம்; பால்போலும் நிலா வெளிச்சம்; கமகமவென்று வீசும் மெல்லிய குளிர்காற்று. பரந்த கடலின் மெல்லிசை; குளிர்மையான வெண்மணலாசனம். இந்தத் திவ்வியமான சூழ்நிலையில், பாட்டும், பண்ணும், தாமாகவே எவருக்கும் வரும். எனது நன்பர் மிக உருக்கமாகத் திருவாசகம் பாடுவார். இறைவனால் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரப்பிரசாதம் அது. அவருடன் சேர்ந்து நானும் ஓரளவு பாடுவேன்.

ஒருநாள் இரவு பத்தரை மணி வரை பாடிக்கொண்டிருந்துவிட்டோம். ஆனந்த மான அனுபவம். அன்று இருவருடைய உள்ளங்களும் சாந்தமடைந்து களிந்தி ருந்தன. சில நிமிடங்கள் மொள்ளமாய் இருந்தபின், என் நண்பருக்கும் எனக்கு மிடையே ஒரு அபூர்வமான சம்பாஷணை தொடங்கியது. திருமுறைகளை அமைதி யாக விருந்தோதினால் உள்ளம் எவ்வாறு பண்பட்டு எதை நாடும் என்பதை இந்தச் சம்பாஷணை நிருபித்துவிட்டது. என் நண்பரே அதைத் தொடங்கினார்.

“Brother, யாழ்ப்பாணத்தில் யோகர் சுவாமிகளை எப்போதாயினும் சந்தித்தி ருக்கிறோ?”

“நான் நேர்முகமாகச் சந்திக்கவில்லை, ஆனால் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டி ருக்கிறேன். யான் யாழ். இந்துக் கல்லூரி யில் படிக்கும்போது, ஒருநாள் சிவன் கோயிற் சந்தியில் அவரைக் கண்டு பயந்தோடியது என் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. அவர் ஒரு பைத்தியக்காரன் என்று நான் நினைத்துவிட்டேன். ஆனால், பின்னர் அவரைப் பலர் ஒரு சுவாமியாக மதித்து வழிபடுகிறார்கள் எனவும் கேள்விப்பட்டேன். சில நேரங்களில் கோபாவேசாப் கொண்டு, ஆட்களைக் கண்டபடி வைது வெருட்டிக் கலைக்கிறாரெனவும் அறிந்தேன்”. “நீர் சொல்லவதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் அது முன் னொரு காலம். இப்போது அவர் ஓப்பற் ற ஒரு யோகி எனவும், கண்கண்ட தெய்வமெனவும், எல்லோராலும் வழிபடப் படுகின்றார். ஒரு தவ சிரேஷ்டர். நான் பலமுறை அவரைத் தரிசித்திருக்கிறேன். நீரும் கட்டாயமாக அவரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென நான் ஆசைப்படுகிறேன்”.

“Brother, எனக்கு, பொதுவாக உலகத்திலே சுவாமியனக் கொண்டு திரிபவர்களில் நம் பிக்கையில்லை. கடவுள் ஒருவரே எங்கள் வழிபாட்டிற்கு ரியவர். மனிதனை மனிதன் வழிபடுவதால் என்ன பயன்?”

“அவையெல்லாம் இருக்கட்டும். நீர் இப்போது கிளப்பும் பிரச்சினைக்கு விளக்கம் கூற நான் விரும்பவில்லை. ஆனால், ஒன்றுமட்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீர் என் உண்மையான நண்ப வென்றால், என் சொல்லத் தட்டாது என் விருப்பத்துக்கிணங்கி, ஒருமுறை யாழ்ப் பாணஞ் சென்று யோகர் சுவாமிகளைச் சந்தித்து வாரும். மறு விஷயங்களை யெல்லாம் பின்னர் நாம் பேசிக் கொள்ளுவோம்”.

“இவ்வாறு நீர் சொல்லும்போது நான் மறுப்பதற்கில்லை. நீர் சொல்லுவதுபோலப் பலராலும் போற்றப்படுவரில் ஏதோ மார்மம் இருக்கத்தானே வேண்டும். நானு மொருமுறை அவரை நேர்முகமாகச் சந்திப்பதால் என்ன நஷ்டம் வந்துவிடப் போகிறது. நான் நாளைக்கே புறப்பட்டு விடுகிறேன். யாழ்ப்பாணஞ் சென்று யோகர் சுவாமிகளைத் தரிசித்து வருகிறேன்.”

இந்தச் சம்பாஷணைக்குப் பின் இருவரும் உல்லாசமாக முன்னொரு பொழுதும் அனுபவியாத மன மகிழ்ச்சி யுடன் வீடு திரும்பினோம். அந்நேரம் முதல் அடுத்தடுத்த நாட்களில், யோகர் சுவாமிகளைச் சந்திக்கும்வரையும், அதே எண்ணம்தான் என் மனதில் குடிகொண்டிருந்தது; என் வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒரு விசேட சம்பவம் நடைபெறப் போவது

போல் மனம் குதூகலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பயணம் காசி யாத்திரை போலிருந்தது. என் நண்பர் ஒரு பிரேரகாசிரியர் போன்று என்னை ஒரு புதிய திசைக்குத் திரும்பி விட்டமை திருவருள் தொழிற்படும் முறைக்கு ஒரு சிறந்த சான்றன்றோ!

3. அற்புதமான முதற் தரிசனம்

யாழ்ப்பாணம் சேர்ந்த அன்று மாலையே கொழும்புத் துறைக்குப் புறப்பட்டேன். ஒருவருக்கும் எனது நோக்கம் தெரியாது. நான் பிரயாணம் செய்த கார்க்காரனுக்கு, கொழும்புத்துறைச் சாமியார் இருக்கும் கொட்டிலைக் காட்டும்படி சொல்லியிருந்தேன். யோகர் சுவாமிகள் காலையில் மாத்திரம் தன் கொட்டிலில் இருப்பதாகவும் மறுநேரங்களில் பெரும்பாலும் பல இடங்களுக்கும் சூறநித் திரிவதாகவும், கேள்விப் பட்டிருந்தேன். எனவே, பிறரொருவருடனும் கூடிச்செல்லாது, தனியே சென்று சுவாமிகளைக் காண்வேண்டுமென்னும் எண்ணம் என் மனத்தில் குடிகொண்டிருந்தது. முதற்கண் அவரின் ஆச்சிரமம் இருக்கும் இடத்தை அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்பட்டதால், அன்று மாலை கொழும்புத் துறைக்குப் போய்ச் சுவாமிகளின் இருப்பிடத்தை முதலிற் பார்த்து வைத்திருந்து மறுநாள் வைக்கறையில் அங்குச் சென்று தவறாது அவரைத் தரிசிக்கத் திட்டமிட்டுக் கொண்டேன்.

மறுநாள், காலை நாலு மணிக்கு எழுந்து ஸ்நானம் செய்து, இயன்றளவு உள்ளும் புறமும் தூய்மையாகப் புறப்பட்டேன். முன் செய்திருந்த ஒழுங்கின்படி கார் நாலைர மணிக்கு வந்தது. நான்

அப்போது வாழ்ந்த இடம் கட்டுடையில் உள்ள எனது மனைவியின் இல்லம்.

அவ்வளவு அதிகாலையில் எங்கே போகிறேனென்பதை என் மனைவிக்கும் சொல்ல வில்லை. இரண்டு பைக்கற் கற்புரமும் ஒரு தீக்குச்சிப் பெட்டியும் மாத்திரம் என் சட்டைப் பையிலிருந்தது. என்ன நடக்கப் போகிறதோ! சுவாமிகளைச் சந்திப்பேனா! “வா” என்று ஏற்றுக் கொள்வாரோ! அல்லது வெருட்டிக் கலைத்து விடுவாரோ! இன்னோ ரண்ண என்ன அலைகள் என்மனத்தைக் குடையத் தொடங்கின. மனத்தைச் சாந்தப் படுத்திக்கொள்ள இயன்றவரை தென் டித்தேன். மனம் முற்றாக அமைதிபொற முன், கார் கொழும்புத்துறையைச் சென்று அடைந்துவிட்டது. “மிக மெதுவாக ஓட்டி, யாதொரு சத்தமுமில்லாமல், சுவாமி களின் கொட்டில் படலையாடியில் நிறுத்து” எனச் சாரதிக்குச் சொல்லியிருந்தேன். அப்படியே சென்று கார் நின்றது. படலை சாத்தியபடியிருந்தது. கொட்டிலுக்கு ஸ்ரிருந்து ஓர் உரத்த சுத்தம் “வைரமுத்து”! என்று என் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தது. “ஓம் சுவாமி” என்று தடத்தத் துரவில் பதிலளித்தேன். என்ன ஆச்சாரியம்! முன் பின் தொயாத என்னை, இந்தக்கெச கிருளில், கொட்டிலினுள் மறைந்திருந்து கொண்டே பெயர் சொல்லி அழைக்கின்றாரே!! என்ற எண்ணம் எனக்குத் திடீர் அதிர்ச்சியைத் தந்தது. “படலை திறந்திருக்கு, வா” என்று உத்தரவு பிறந்தது. நான் மெதுவாகக் கொட்டிலை நோக்கிச் சென்றேன். “கதவு நிலையில் தலையை மோதிக் கொள்ளாதே; குனிந்து உள்ளே, வா.” மௌனமாகவும், சாக்கிரதையாகவும், உள்ளே புகுந்தேன். ‘கற்புரத்தை நிலத்தில்

வைத்துக் கொளுத்தாதே; பக்கச் சுவரில் ஒரு கற்புரத்தடிருக்கு, எடுத்துக் கீழே வைத்துக் கொளுத்து” என்றார் சுவாமிகள். இந்த வார்த்தை, மூன் என் மனத்திலிருந்த அதிசயத்தை, மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தது. என்னுடைய சட்டைப்பையுள் கற்புரம் இருப்பது இவருக்கு எப்படித் தொஇயும் என்று ஆச்சாரியப்பட்டேன். நான் கற்புரத்தைக் கொளுத்தியவுடன், “இரு, கால்முகம்கழுவிக் கொண்டு வருகிறேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டு வெளியே சென்றார் சுவாமிகள்.

கற்புர வெளிச்சுத்தில் அறையைச் சுற்றிப் பாத்தேன். அவருடைய படுக்கை ஒரு வெறும்பாய்; ஒரு மெல்லிய தலையணை; அறையைச் சுற்றியிருந்த அரைச் சுவரில் இரண்டொரு சிறு புத்தகங்கள், கிடுகால் வேயப்பட்ட கூரை; சாணியால் மெழுகப்பட்ட தரை; படுக்கையின் தலைமாட்டில் ஒரு சிரட்டை சகல உலகும் வந்து தன் தாளில் வீழ்ந்து வழிபடும் பெற்றியையுடைய இப்பெரியவரின் வாழ்க்கை வசதிகள் இவ்வளவு தானா என்ற விசாரமெழுந்தது என் மனத்தில். சுவாமி திரும்பிவரச் சென்ற சில நிமிடங்களில் எனது மனதில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல எண்ணாங்கள் உதயமாயின. முன்னிருந்த ஜயப்பாகுஞம் விபரீதங்களும் மெல்ல மெல்ல என்னை அறியாமலே மறைந்துவிட்டன. ஒருவித பயம் மாத்திரம் நீங்கவில்லை. எனக்குச் சுவாமி என்ன சொல்லப் போகிறாரோ வென்ற பயம். மனத்தை ஒருவாறு திடப் படுத்திக்கொண்டு அமைதியாகவிருந்தேன்.

இந்த அச்சநிலையிலிருந்து, இவ்வளவு காலமும் நான் கற்றுமதும் கேட்டதும், இவ்வளவு காலமும் நான் சமய வாழ்க்கையில் சாதிக்க

எத்தனித்த அத்தனையும், வெறும் போலி என்பதும், என்னுள்ளே ஒன்றிலேனும் ஒரு திடமான நம்பிக்கை உருப்படவில்லை யென்பதும், வெளிப்படையாய் உணர்ந்தேன்.

4. சோதனையுஞ் சாதனையும்

சுவாமிகள் அறையினுள்ளே வந்ததும் நான் எழுந்து நின்றேன். “இரு” என்றவுடன் இருந்தேன் எனக்கு நேர்முகமாக எதிரில் உள்ள தன் படுக்கைப் பாயில் அவர் அமர்ந்தார். இருவருக்குமிடையில் கற்புர விளக்கு என்று கொண்டிருந்தது. அதை அணையவிடாது, ஒவ்வொன்றாகக் கற்புரத் துண்டுகளை அவ்விளக்கின் மேல் வைத்த வண்ணம் இருந்தேன். சுவாமிகள் அமர்ந்ததும், மெளனமாகக் கண்களை மூடிக்கொண்டு தியானத்தில் ஒடுங்கி விட்டார். காலை ஜந்து மணியிருக்கும் வெளியில் இருட்டு அகலவில்லை. எங்கும் நிசப்தமாயே இருந்தது. என் மனக்குரங்கு கால் விட்டோடத் தொடங்கியது. ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பலவித எண்ணங்கள் மனத்தில் உதிப்பதும், மறைவதுமாக விருந்தன. சுவாமிகளைக் கற்புர ஒளியில் உற்றுப் பார்த்தபடியேயிருந்தேன். அவருடைய அழிய தோற்றம், அவருடைய சாந்தநிலை, அவருடைய சடாபாரத்தின் சிறப்பு, அவருடைய அசைவற்ற சரீர அமைப்பும் அமைதியும், எனக்குத் தட்சணை மூர்த்தத்தை நினைவுட்டியது. எவர் மனத்தையும் கொள்ளள கொள்ளக்கூடிய கவர்ச்சி வாய்ந்த வடிவம் கற்சிலைபோல என்முன் காட்சியளித்தது.

சில நிமிடங்களில், கண்ணைத் திறந்து எனக்கு ஏதேனுமொரு நல்ல வார்த்தை சொல்லுவார் என்னும் நம்பிக்கையுடன், யானும் அமைதியாகவிருந்தேன். சுவாமி

யையே பார்த்துத் தியானத்தில் நானும் அமர்ந்திருக்க எத்தனித்திருக்கலாம். தியான சாதனையில்லாத சிறியேனுக்கு அஃது எவ்வாறு சடுதியில் கைகூடும். ஆயினும் மனம் ஓரளவு அமைதி நிலையை அடைந்திருந்தது. பதினைந்து நிமிடங்களா யும் சுவாமியின் தியானம் குலையவில்லை. முப்பது நிமிடங்கள் சென்றுவிட்டன; யாதொரு மாற்றமுமில்லை. மனதை விட்டுச் சுற்று முன் நீங்கியிருந்த பயம் எனக்குத் திரும்ப உண்டாயது; கொஞ்சம் கொஞ்சமாயதிகரித்தது. சுவாமிகளின் அகக்கண்ணுக்கு என் முற்பிறவிகளைப் பற்றிய விபரமும், இந்தப் பிறவியும், இனிவரும் பிறவியும் என்னிட்டேதேயுள்ள அளவற்ற குணக்கேடுகளும் குறைபாடுகளும், யாவும் வெட்ட வெளிச்சமாகத் திரையிலே ஒன்றின் பின் ஒன்றாக விழும் படக்காட்சிகளைப் போலத் தென்படுமே! இவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொண்டு, கண்களை விழித்தபின் என்ன சொல் வாரோ? தூஷிப்பாரோ? அன்றேல் அவற்றைப் பொருப்படுத்தாது பொறுத்துக் கொண்டு அன்பாக என்னுடன் சம்பாஷிப் பாரோ? இவ்வித எண்ணங்கள் என்மனதைக் கலக்கத் தொடங்கின.

மேலும் பதினைந்து நிமிடங்கள் சென்றுவிட்டன. சுவாமிகளில் யாதொரு அசைவும் காணப்படவில்லை. என் மனந் தத்தளித்தது. சரீரம் வியர்த்தது. என்னால் பொறுத்தக்கொள்ள முடியாத ஓர் அவத்தை நிலை ஏற்பட்டது. என்ன செய்வதென எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர் கண்களை மூடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, மெது வாக நான் எழுந்து வெளியேறிவிடுவது நன்றுபோல் தோன்றியது. அது பேசித்த மாக முடியும்; அப்படி நான் நடந்து

கொண்டால் என் பெயரைச் சொல்லி உள்ளே வாவென்றமூத்து உட்கார வைத்த பெரியார் என்னைப் பற்றியென்ன நினைப்பார்; சீ, சீ, அது தகாத செயல். இன்னும் சிறிது நேரம் இருந்தே பார்ப்போம் என மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கத் துணிந்தேன்; ஆனால் மனக் குழறல் ஓய்ந்தபாடில்லை. ஒவ்வொரு நிமிடமும் என்னுள்ளத் துணர்ச்சியின் வேகம் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது. இது காறும் வியர்வையினால் தோய்ந் திருந்த சர்ரம் இப்போது கனன்றது போலி ருந்தது. 100° , 101° , 102° ஆக உட்பின் வெப்பம் ஏறுவது போன்ற உணர்ச்சி என் வாழ்வில் முன்னொருபோதும் பெறாத ஓர் அனுபவம். சுவாமிகள் தியானத்த மர்ந்து நாற்பத்தைந்து நிமிடங்களுக்கு மேலாய் விட்டது.

என் நிலையில் ஒரு திருப்பம் தோன்றத் தொடங்கியது. இதுவரையும் என்னை வாட்டி வதக்கிய மனவேதனைகள் சிறிது சிறிதாகக் கலையத் தொடங்கின. எது வரினும் வரட்டும்; சுவாமிகள் எது சொன்னாலும் எதைச்செய்தாலும், சித்த சமாதானத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராகி விட்டேன். அக்கிணியில் குளித்தது போலிருந்த வெப்பநிலை மறைத்துவிட்டது. சர்ரம் காற்றினில் பறந்துவிடும் போன்ற ஓர் இலேசான உணர்ச்சி உற்பத்தியானது. மானுமே தியானத்திலிருந்து விடலாம் போலத் தோன்றியது. பயமோ, கவலையோ, ஜயப்பாடோ, யாதுமில்லாத ஒரு சாந்த நிலை உருவானது. நான் கொட்டிலுட்புகுந்து ஒரு மணித்தியாலம் சென்றி ருக்கலாம். சுவாமி மெதுவாகக் கண்களை விழித்தார்.

“அருமையான உலகம், வைரமுத்து”
(யான் ஒன்றுமே பேசவில்லை)
“சும்மா பார்த்திட்டுப் போகத்தானே வந்த நீ”.

“ஓம், சுவாமி”.

“ஒருவருக்கும் ஒரு குறைவுமில்லை, உன்னைப்போலத்தான் நான், என்னைப் போலத்தான் நீ, நூதனமொன்றுமில்லை. எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம். எண்ணாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னே, டெல்லி மாநகரிலே, செப்புத் தகட்டிலே, எழுதி வைத்திருக்கு. அதன்படி நடக்கும்; எமக்கென்ன கவலை? பிரபஞ்சம் முழு வதையும் படைத்தவனுமவன்; காப்பவனு மவன்; அழிப்பவனுமவன்; எனக்கும் உனக்கும் வேலை சும்மாவிருந்தல் தானே. இரவில் நீ நித்திரைக்குப் போன பின் நடப்பதொன்றுமுனக்குத் தெரியாது. உன் வீடு, வாசல், பொருள், பண்டம், காசு பணம், ஆடு மாடு யாவுக்கும் காவல் யார்? ஆரோ ஒருவன் இவற்றைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கின்றான் தானே. காலையில் எழுந்தவடன் நீ ஏன், என் வீடு, என் மாடு, என் மனைவி, என் பிள்ளையென்று எல்லாவற்றையும் உனது தலைப்பொறுப் பென்று நினைத்துக் கூத்தாடுவான்? இரவில் காப்பாற் நியவன் பகலில் காப்பாற்றமாட்டானா?”

இப்படியே அரைமணி நேரம் சுவாமி மிக மிக அன்பாகவும், பல உண்மைகளைப் பல்வேறு விதமாக, விசித்திரமான உவ மானங்கள் காட்டியும் கூறிக்கொண்டே போனார். ஒரு தாய், தான் அருமையாகப் பெற்ற வளர்த்த தன் பிள்ளைக்கு, எத் துணைப்பரிவோடு புத்தி புகட்டுவாளோ அதேபோலவே, என் அறிவுக்கேற்றவாறு, எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் இருந்தது.

சுவாமியின் திருவுபதேசம் உலகத்தை மறந்து, என்னையே மறந்து “சும்மா” இருந்தேன் நான். என் ஜம்புலன்களில் செவிப்புலன் ஒன்றுதான் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இடையிடையே, என் தாய் தந்தையர், மற்றும் பந்துக்கள், என் மனைவி வழி உற்றார் உறவினர் ஆகியவர்களைப் பற்றியும் அன்பாக விசாரித்தார். அவர்களில் அநேகரை கான் நெடுங்காலம் அறிந்தவர் போல, அவர்களின் பெயர்களைக் கூடக் குறிப்பிட்டு விசாரித்தார். சுவாமிகளின் பரிவும் அன்பும் என் உள்ளத்தை உருக்கியது. நான் கனவிலும் நினைத்திராத வண்ணம் அளவற்ற அன்பு காட்டி, கருணையே வடிவமான சுவாமிகள், என்னைத் தான்கண்ட முதல் நாளே தன்வசமாக்கிக் கொண்ட அற்புத்ததையும், அன்று நான் அனுபவித்த ஆனந்தத்தையும், உயிருள்ளவரையும் மறக்கமுடியாது. இங்கே முற்றாக விபரித்துக் காட்டவும் முடியாது.

காலை ஆற்றை மனியிருக்கும் :

“நீ எப்போது கொழும்புக்குத் திரும்புகிறாய்” என்றார் சுவாமி.

“நாளைக்குத் திரும்ப எண்ணியிருக்கிறேன், சுவாமி” என்று விடையளித்தேன் நான்.

“ஒரு பொல்லாப்புமில்லை; நீ போய் வா. கொழும்பிலிருந்து அடிக்கடி இங்கு வரவேண்டும் என்று நினையாதே. நீ ஆங்கே இரு; நான் இங்கே இருக்கிறேன். இருவரும் ஒருவரையாருவர் கண்டு கொண்டிருக்கலாம்.

“கண்டுகொண்டிருக்கலாம்” என்ற நம்பிக்கை என் மனசிலும் உதயமாய்விட்டது. அவ்வளவுக்குச் சுவாமிகளின் வடிவம் என் மனசில் படிந்துவிட்டது. அதை இலேசில் மறந்துவிடமுடியாது. இந்த எண்ணத்துடன் நான் எழுந்து நின்றேன். அந்தச் சமயம் படலையைத் திறந்துகொண்டு சுவாமிகளின் பழைய அடியார்களிலொருவர் ஒரு Thermos flask உடன் வந்து சேர்ந்தார்.

“நல்ல நேரத்தில் வந்தாய்; வைரமுத்து வக்கு ஒரு தேத்தண்ணி குடிக்கக் கொடுத்து விட நான் நினைக்க நீயும் வருகிறாய், கொண்டுவா”

என்றார் சுவாமி. Thermos flask ஜ வாங்கித் தானே திறந்து, அதன் மூடியில் ஊற்றி, என்னிடம் நீட்டிக் கொண்டு

“நீ எந்த நானும் காலையில் ஒரு தேத்தண்ணி குடிக்கிற வழக்கம் இல்லையா? பார்த்தியா தேத்தண்ணி இங்கும் உன்னைத்தேடி அந்த நேரத்துக்கு வந்துவிட்டது”.

தேவீரைக் குடித்துவிட்டுச் சுவாமிகளின் பாதாரவிந்தங்களில் விழுந்து என் ஆசை தீர மனதார, தலையாரக் கும்பிட்டேன். என் வாழ் நாளில் இதுதான் முதல் முறை பூமியில் படிந்து, ஒரு மனிதவடிவத்தை நான் வணங்கியது.

கொழும்பில் எத்தனையோ சுவாமி களைக் கண்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து அடிக்கடி பலதிறப்பட்ட “சுவாமிகள்” கொழும்புக்கு வருவதுண்டு. அவர்களுட் சிலரை, என் நண்பர்களிற் பலர் கண்ட நேரமெல்லாம் விழுந்து விழுந்து கும்பிடுவார்கள். என்

மனம் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்ய ஏவவில்லை. இன்றோ, யோகர் சுவாமி களின் முன்னிலையில், என் இறுமாப்பு பஞ்சாய்ப்பறந்துவிட்டது, அவரைக் கீழே விழுந்து வணங்கவா, விடவா என்ற ஜயப்பாடு என்மனத்தில் எழவேயில்லை. என் உடம்பு தானாகவே பூமியில் படிந்து விட்டது என்றால் மிகையாகாது. பேதைமையினால் யான் செய்த என்னற்ற பிழைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது பொறுத்துக் கொண்டு, ஒன்றுக்கும் பற்றாத அடியேனுக்கு இத்தனை பரிவும், மதிப்பும், அன்பும் ஆதரவும் காட்டி, என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட பெருமானாரை வணங்காது வேறு யாரைத்தான் வணங்குவது? அவரை வணங்கக் கிடைத்த பாக்கியமே பாக்கியமென்று என் உள்ளம் பூரித்தது. என்னிடத்தில் எனக்கு முன் பொருபோதுமில்லாத நம்பிக்கையுண்டானது. யான் அவ்வளவு கெட்டவன்ல்லை என்னும் திருப்தி மகிழ்ச்சியளித்தது. எண்ணாய் என் முற்பிறவிகளில் ஏதோ அற்பமாயினும்தவம் நான் செய்திருக்க வேண்டும். இப்படி நினைக்க, ஆனந்தத்தினால் என் கண்கள் கலங்கின. சுவாமிகளின் விடையைப் பெற்றுக்கொண்டு வெளியேறினேன்.

சுவாமிகளைக் காணப்போன பொழுது என் நிலை வேறு. இப்போது வெளியேறும் போது என் நிலை எவ்வளவோ மாற்றத்தையடைந்துவிட்டது. இம்மாற்றம் என்னுள்ளத்தில் எனக்கே தென்பட்டது. கொழும்புத் துறையில் அன்று நான் கண்ட காட்சியும், பெற்ற அனுபவமும், கித்தனை ஆண்டுகள் சென்றும் என்னுள்ளத்தில், புத்தம் புதி தாகவேயிருக்கின்றன; கொஞ்சமேனும் மங்கவில்லை. எங்கிருந்தாலும் ஒருவரை

யொருவர் கண்டு கொள்ளலாமென்று சுவாமிகள் தந்த அருள் வாக்கு எனக்கு எல்லையற்ற உற்சாக்த்தையும், இன்பத்தையும் தந்தது. இரண்டு மணி நேரம் எங்களி ருவருக்குமிடையே உண்டான சம்பந்தம், என் இதயத்தில் அழிக்கமுடியாது நிரந்தரமாய் பதிந்துவிட்டமையால் சுவாமிகளின் வாக்குச் சித்தித்துவிட்டது.

“முப்பதாமாண்டளவில் மூன்றற்று ஒரு பொருளைத் தப்பாமல் தன்னுள் பெறானாயின் – செப்புங் கலையளவே ஆகுமாம் காரிகையார் தங்கள் முலையளவே ஆகுமாம் முப்பு”

இஃது ஒளைவப் பிராட்டியின் திருவாக்கு. அரிய மானிடப் பிறவியைய் பெற்ற மனிதன், தனது முப்பதாவது வயதளவில், அப்பிறவிப் பயன்களாகிய அறம், பொருள், இனபம், வீடு எனப்படும் நான்கு புருடார்த்தங்களில் முதல் மூன்றையும் பெற்று அனுபவித்து முடிந்து, அதன் பயனாக மேலும் பெறவேண்டிய வீடுபேற்றறைத்தவறாமல் தனது உள்ள ணர் வில் நாடானாயின், அவன் கற்ற கல்வியும், போய், பினி, முப்புச் சாக்காடு ஆகியனவற்றிற்கே ஆளாகியவனாவான் என்பது தமிழ் முதாட்டியின் எச்சாக்கக்

சிறு பராயங்தொட்டே, சமய சம்பந்தமான பணிகள், ஆலய வழிபாடு, யாத்திரைகள், சமய சாஸ்திர ஆராய்ச்சி ஆகிய இன்னோரள்ளவற்றில் எனக்கொரு நாட்டம் இயல்பாகவே இருந்து வந்தபோதிலும், இவையெல்லாம் சம்பிரதாயங்களாகவும் வெளி வேடங்களாகவுமேயன்றி, உள்ளத்து ஊன்றாய் தெய்வ பக்தியிலிருந்து எழுந்தன வென்று சொல்லுவதற்கில்லை. அந்தக்

காலத்திலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சமயக்கல்வி, சமயப்பிரசாரம் முதலியன பெரும்பாலும் அப்போது இயங்கிவந்த இந்து வாலிபர் சங்கங்களின் தீவிர முயற்சி காரணமாக நாட்டில் பரவி வந்ததினால், சமயாசாரங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த பல ஆசிரியர்கள், பொதுமக்கள், தலை வர்களைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது.

“கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான் கோழி, தாமனுதுவாகப் பாவித்துத், தானுந்தன் பொல்லாச் சிறகை விரித்தாடி னாற் போல”

சிறியவனாகிய யானும், பெரியவர் களைப் பார்த்துத் திரிபுண்டரமாக வென்ணீற்றுக் குறிகளையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பின்னால் கூட்டங்களுக்குத் திரிந்த ஞாபகம் இன்னுமிருக்கிறது. என் கிராமப் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்வந்த பதினான்கு பதினெந்தாம் வயதுவரை, ஆறுமுகநாவலரின் சைவ வினா விடையைப் படித்துவிட்டு, காலையி வெழுந்து, ஸ்னானங்கு செய்து, தோய்த்து வர்ந்த வஸ்திரம் தரித்து, சமயானுட்டானம் முடித்து அயலிலுள்ள கோயிலுக்குச் சென்று கும்பிட்டு வீடு திரும்பிய பின்பு தான் மறு கருமங்களைக் கவனிக்கின்ற வழக்கமும் சில ஆண்டுகளிருந்தது. இந்தச் சம்பிரதாயங்கள் நெடுநாள் நிலைத்திருக்க வில்லை. வேடிக்கையாகத் தொடங்கி வேடிக்கையாகவே முடிந்துவிட்டன. கல்லூரிப் படிப்புக்குப் போனதும் இவை தாமாகவே “நானாகக் கைவிடாமல் மெல்ல மெல்ல நமுவிவிட்டன.”

ஒளவைப்பிராட்டி கூறிய முப்பதாம் ஆண்டளவில் நான்காவது புருடார்த்த மாகிய வீடு பேற்றை உள்ளத்து நாட வேண்டிய கால எல்லையில்தான், என் உள்ளத்தில் தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் அரும்பியது. இந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்த வரலாற்றை இப்போது திரும்பி நினைக்குந்தோறெல்லாம் மனம் நெகிழ் கிறது, பூர்க்கிறது. திருவருள் தொழிற்படும் முறையை என்னென்றுதான் சொல்வது! வீணாய், விழுக்கிறைத்துக் கொண்டு திரிந்த என்னையும் ஒரு பொருட்படுத்தி, ஒரு சினேகிதன் மூலமாகத் தூண்டி, உலகமுய்ய வழிகாட்ட வந்து எம்மத்தி யில் அவதரித்த ஒரு மகானுபாவருடன் தொடர்புகொள்ளச் செய்து, என் மனத்தில் குடிகொண்டிருந்த குப்பை கூழங்களைச் சிறிதளவு நீக்கி, கோணல்களை அகற்றி, அம்மகானின் பரிவுக்கும் அன்புக்கும் ஆளாக்கிய கருணையின் அற்புத்ததை எண்ணியெண்ணி இன்புறும்போதல்லாம், மணிவாசகாரின் திருவாசகம்தான் ஓடி வந்து முன்னிற்கிறது.

“நஷ்டது, மன்னிடைப் பாய்யினர்யல செய்து நாவெளுதலுமாய்க் கழத்த வாயிலே நின்று, முன்விளை மிகக் கழறியே திரிவேளைப் பிழித்து முன் ஏன் று அப் பெருமறை தேழை ஆரும்யாருள், அடியேள அடித்தடித்து, அக்காரான் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே”

சீவதொண்டன் சபை

நாவலர் வழியில் கல்விப் பணியாற்றிய இந்து போர்ட் சு.நூசாரத்துனம்

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

வடிலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப் பாணக் குடாநாட்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பிற மதகுருமார் அரசு ஆதரவுடன் ஆங்கிலக் கல்வி என்னும் மோகத்தை சைவப் பெற்றோர், பிள்ளைகள் ஆகியோரில் ஏற்படுத்தி தம்பால் ஈர்த்தனர். சைவசமயமும் தமிழ் மரபுக் கல்வியும் சைவ ஆசார ஒழுக்கங்களும் எங்கே மக்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு விடுமோ என்னும் அச்சம் தோன்றலா யிற்று. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மோசமடைந்து வந்த நிலைமையைக் கண்ணுற்ற ஆறுமுகநாவலர், சைவசமய தமிழ்க் கல்விப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டு அப்பணிகளுக்குத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.

சைவ ஒழுக்கம், பண்பாடு பேணு மாறும், தமிழ்ப் பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறைகளை அனுசரிக்குமாறும் மதமாற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு இடங்கொடாதிருக்கு மாறும் தமிழ் மக்களைக் கோரி முதன் முதலாக இயக்கம் நடத்திய பெருமை நாவலர் பெருமானையே சாரும்.

ஆயங்கள் தோறும் சைவப் பிரசங்கங்கள், புராணபடனம், சைவப் பிரசாரங்கள் என்பனவற்றை மேற்கொண்டார். ஊர்கள் தோறும் பாடசாலைகள் நிறுவித் தமிழ்க் கல்வியை வழங்கும் முயற்சி களிலும் தீவிரமாக ஈடுபடலானார். நாவலர் தமிழ் நாட்டிலும் சிதம்பரத்தைத் தலைமை நிலையமாகக் கொண்டு

மறுமலர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள வானார்.

பழைய தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் சிலவற்றை அச்சவாகனமேற்றிப் பாதுகாத்தார். செய்யுள் நடையிலிருந்த பெரியபூராணம், தீருவிளையாட்டு பூராணம் போன்ற நூல்களை வசன நடையில் எழுதிப் பதிப்பித்தார். பொதுமக்கள் கல்வி, வளர்ந்தோர் கல்விக்கு அவை உதவின.

பிரசங்கம், புராணபடனம், காவிய பாட சாலை, வசனநடையில் அமைந்த பிரசாரங்கள், பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பொது மக்கள் கல்வி, வளர்ந்தோர் கல்வி வழங்க நாவலர் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார்.

நாவலரின் கல்விப் பணிகள், சமூகப் பணிகள், சமயப்பணிகள் அனைத்தும் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்களினதும் பிற மதத்தவர்களினதும் கடும் எதிர்ப்புகள், சதி முயற்சிகளின் மத்தியிலேயே நடைபெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலர் பெருமான் வண்ணார்பண்ணையில் 1848இல் நிறுவிய சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, இலங்கையில் கிறிஸ்தவ மதக்குமுனினரல்லாதோரால் அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுந்த முதல் முறை சார்ந்த கல்வியை வழங்கும் வித்தியாலய மாகும். இலங்கையில் அத்தகைய பல கல்லூரிகள் தோன்றுவதற்கு முன்னொடியாக விளங்கியது.

நாவலரைத் தொடர்ந்து அவர் காட்டிய பாதையில் சைவப்பிள்ளைகள் சைவச் சூழலில் சைவப்பண்பாடு பேணி ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பாக சைவபரிபாலனசபை, இந்துக் கல்லூரி சபை, சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் என்பன கல்லூரிகளையும் பாடசாலைகளையும் நிறுவி நடத்திவரலாயின. சைவக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு நாவலர் வழிநின்று சேர்.பொன். இராமநாதன் ஆற்றிய பணிகள் மகத்தானவை.

நாவலர் பரம்பரையினரால் 1888இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை. அதன் முயற்சியால் 1889இும் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. தொடர்ந்து கொக்குவில், உரும்பிராய், காரைநகர், சாவகச்சோரி, மானிப்பாய் ஆதியாம் இடங்களில் இந்துக் கல்லூரிகள் ஏழஞ்சன. அவற்றை முகாமைத்துவம் செய்ய இந்துக் கல்லூரி சபை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலும் தனியார் முயற்சியினால் நாவலர் நெறிப்படி இந்துக் கல்லூரிகள் தோன்றின. அவை இடைநிலைக் கல்வியை சைவசமயச் சூழலில் ஆங்கில மொழி மூலம் மாணவர்கள் கற்க வாய்ப்பளித்தன. கிறிஸ்தவ மதக் குழுவினரின் கல்லூரிகளுக்கு இந்துக் கல்லூரிகள் கல்வித் தரத்திலும் மாணவர் தொகையிலும் இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளிலும் சவாலாக விளங்கின. நாவலர் பெருமானின் இலட்சியம் நிறைவு எய்தியது என்னாம்.

ஊர்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவதல், சைவச் சூழலைப் பேணுதல், சைவத்தமிழ்க் கல்வியை

சைவப் பிள்ளைகளுக்கு வழங்குதல், மதமாற்றத்தைத் தடுத்தல் போன்ற சைவமறுமலர்ச்சிப் பணிகளை நாவலர்பெருமான் விட்டுச் சென்ற இடத்திலிருந்து முன்னெடுத்துச் செல்லும் நோக்குடன், 1923இும் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 9ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இதற்கு முன்னின்று உழைத்தவர்களில் சேர்.பொன் னம்பலம் இராமநாதன், சு.இராசரத்தினம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

1884இும் ஆண்டில் பிறந்த சைவக் காவலர் சு.இராசரத்தினம் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் முகாமையாளராக வும் செயலாளராகவும் அதன் ஆரம்ப காலத்திருந்து நீண்ட காலம் அரும்பணி யாற்றியவர். சட்ட வல்லுநராக விளங்கிய அவர், தேஷவந்த உயர் பதவிகளையெல்லாம் உதறித்தள்ளிவிட்டு முழுநேர ஊழியராக, சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்துடன் (இந்து போர்ட்) ஒன்றித்து விட்டவர். “நாவலர்” என்றால் நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலரையே குறிப்பதுபோல், “இந்து போர்ட்” என்றால் சு.இராசரத்தி னத்தையே குறிப்பதாக அமைந்தது. அந்த அளவிற்கு அவர் தமது உடல், பொருள், ஆவி, பதவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்துச் சைவப் பணியாற்றியவர். அவருக்குப் பக்கபலமாக நிர்வாக உதவியாளர் கந்தப்ப சேகரமும் கணக்காளர் அப்புத்துரையும் ஆற்றிய சேவை வியந்து போற்றுதற்குரியது.

தமிழ் மொழி மூலம் ஆரம்பக்கல்வி மற்றும் இடைநிலைக்கல்வியைச் சைவப் பிள்ளைகள் சைவசமயச் சூழலில் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாடுபேணிக் கற்க வாய்ப் பளிக்கும் வகையில் சைவ வித்தியா

விருத்திச் சங்கம் நிறுவிய பாடசாலை களும் நிர்வாகித்த பாடசாலைகளும் விளங்கின. சிறந்த சைவ ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பொருட்டு சு. இராசரத்தி எத்தின் பெருமுயற்சியால் திருநெல்வேலி யில் சைவாசிரிய கலாசாலை நிறுவப் பட்டது. அதிபர் மயிலிட்டி சுவாமிநாதன், உப அதிபர் பொ.கைலாசபதி, தமிழ்ப் பேராசிரியர் பண்டிதமணி, சி. கணபதிப் பிள்ளை ஆகியோர் ஆசிரிய கலாசாலையை அணி செய்தனர். அவர்களால் புடம் போடப்பட்டுப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப் பய்ப்பட நல்லாசிரியர்கள் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் தூதுவர்களாக நாடெங்கிலும் விளங்கினர். அவர்களின் நடை, உடை, பாவனை, போதனை, போக்கு, வாக்கு, எண்ணம், சொல், செயல், வாழ்க்கைமுறை யாவற்றிலும் சைவத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மணம் கமழ்ந்தது. சைவ மறுமலர்ச்சிக்கு அவ்வாசிரியர்களின் பங்கு மகத்தானது.

“தானத்தில் சிறந்தது வித்தியாதானம்”, “தருமத்தில் சிறந்த தருமம் பாடசாலை களை ஸ்தாபித்தல்” என்பார் நாவலர் பெருமான். இக்கூற்றுக்களை அனுசரித்துச் செயலாற்றியவர் சு. இராசரத்தினம். இலங்கைச் சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்த காலப்பகுதியில் அவர் சைவப்பாடசாலைகளின் விருத்தி, கல்விச் சட்டங்களை ஆக்குதல், உதவி நன்கொடை, ஆசிரியர் விருத்தி மற்றும் நியமனம் போன்ற பல விடயங்களில் தகுந்த ஆலோசனைகளை வழங்கி நெறிப்படுத்தினார்.

சாதிப் பாகுபாடின்றி சைவப் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கு சாதி அடிப்படையில் சம ஆசனம்,

சமபோசனம் மறுக்கப்படக் கூடாதென்றும் சு. இராசரத்தினம் தமது நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கும் சகல பாடசாலை அதிபர் களுக்கும் சுற்றுநிருபம் அனுப்பி அதனை அமுப்படுத்துவதிலும் உறுதியாக இருந்தார்.

சமுகத்தின் அடிமட்டத்தில் பின்தங்கிய நிலையில், வாழ்ந்த மக்களும் ஆதர வற்றுக் காணப்பட்ட தாய், தந்தையரை இழந்த சைவப்பிள்ளைகளும் அக்காலத்தில் மதமாற்றத்திற்கு உள்ளாக்கும் முயற்சிகள் தீவிரமாக நடைபெற்று வந்தன. கல்வி வழங்குதல், விடுதி வசதிகள் செய்து கொடுத்தல், உத்தியோகம் அரசாங்கத்தில் பெற்றுக் கொடுத்தல், சமுக அங்கீகாரம் பெறுதல் என்னும் போர்வையில் அம்முயற்சிகள் இடம்பெற்றன. பெரியார் சு. இராசரத்தினம் அவற்றைத் தடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். 1930இல் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான இரு அநாதை விடுதிகளும் கல்வி கற்பதற்கு பாடசாலை வசதிகளும் உருப்பெற்றன. அவை இன்றும் திறம்பட நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. சாதி, குலம், சமுக நிலை என்பவற்றிற்கு அப்பால் மனிதாபிமானம், மனிததர்மம் என்ற அடிப்படையில் சிந்தித்துச் செயலாற்றிய பெருந்தகை பெரியார் இராசரத்தினம் ஆவார்.

பிற்பட்ட சமுகத்தினரென அக்காலத்தில் கருதப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதற்கு ஏற்ற வசதிகளையும் பலத்த எதிர்ப்புக்களையும்பொருப்படுத்தாது தமது முகாமையின் கீழ் இருந்த சைவப் பாடசாலைகளில் செய்து கொடுத்தமை இராசரத்தினத்தின் சாதனயாகும். ஒரு காந்தீயவாதியாகவும் சமுகச் சீர்திருத்த வாதியாகவும் தர்ம வீரராகவும் காட்சி

விநாயகர் சதுர்த்தியின் சிறப்பு!

எப்படி வந்தது யானை முகம்?

விநாயகப் பெருமான் ஆவணி மாதம் சதுர்த்தி திதியன்று அவதரித்தார். இவர் யானை முகத்தை தனக்கு வைத்திருக்கிறார். அநேகமாக, எல்லா தெய்வங்களுக்கும் மனித முகம் இருக்க, இவருக்கு மட்டும் ஏன் யானையின் முகம் வந்தது? எல்லாம், சிவபெருமான் நம் மீது கொண்ட கருணையால் தான். கஜமுகாசரன் என்ற அசுரன், பிரம்மாவிடம் ஒரு வரம் பெற்றான். ஆன், பெண் சம்பந்தமில்லாமல் பிறந்த ஒருவனாலேயே தனக்கு அழிவு வரவேண்டும் என்பது அவன் கேட்ட வரம்; கேட்ட வரம் கிடைத்தது. ஆன், பெண் சம்பந்தமின்றி, உலகில், குழந்தை பிறப்பு சாத்தியம் இல்லை என்பது அவன் போட்ட கணக்கு. அவன் நினைந்தபடியே அப்படி யாருமே உலகில் பிறக்கவில்லை. எனவே, அவன் சர்வலோகங்களையும் வளைத்து, தன் ஆளுகையின் கீழ் கொண்டு வந்தான்.

தேவர்களை வதைத்தான். அவர்கள், துன்பம் தாளாமல் தவித்தனர். அவர்களது துன்பம் தீர்க்க லோகமாதாவான பார்வதி தேவி முடிவு செய்தாள். தன் மேனியில் பூசியிருந்த மஞ்சளை வழித்தெடுத்து உருண்டையாக்கினாள். உறுப்புகளையும், உயிரையும் கொடுத்தாள். அந்தக் குழந்தைக்கு, பிள்ளையார் என பெயர் சூட்டினாள். அந்தப்பிள்ளை தன் அன்னையின் அந்தப்புர காவலனாக இருந்தான். சிவபெருமான் அங்கு வந்தார். அவர் மனதில் தேவர்கள் படும் துன்பத்தை நினைத்து கருணை உண்டாயிற்று. இதற்காக ஒரு திருவிளையாடல் செய்தார்.

என் அந்தப்புரத்தில் இருக்கும் நீ யாரா? எனக் கேட்டு, பிள்ளையாரின் கழுத்தை வெட்டிவிட்டார். அதே நேரத்தில் வடக்கு நோக்கி ஒரு யானை படுத்திருந்தது. வடக்கு நோக்கி யார் படுத்தாலும் உலக நலனுக்கு ஆகாது என்பது சாஸ்திரம். அந்த நேரத்தில் பார்வதி வந்தாள். தன் மணாளனைக் கண்டித்தாள். பிள்ளைக்கு மீண்டும் உயிர் வேண்டும் என்றாள். சிவபெருமானும், வடக்கு நோக்கி படுத்து, உலக நலனுக்கு எதிர்விளைவைத் தந்து கொண்டிருந்த யானையின் தலையை வெட்டி, பிள்ளையாருக்கு பொருத்தி, மீண்டும் உயிர் கொடுத்தார். தாய், தந்தை கலப்பின்றி பிறந்த அந்தக் குழந்தை, கஜமுகாசரனை வென்று தேவர்களைப் பாதுகாத்தான்.

யானைத் தலையை விநாயகருக்கு தேர்ந்தெடுத்தன் மூலம், பல அறிவுரைகள் மனிதனுக்குத் தரப்படுகின்றன. மனிதனின் வாயும், உதடும் தெளிவாக வெளியே தெரிகிறது. மற்ற மிருகங்களுக்கும் கூட அப்படித்தான். ஆனால், யானையின் வாயை தும்பிக்கை மூடிக் கொண்டிருக்கிறது. அது வெளியே தெரியாது. தேவையின்றி பேசக்கூடாது என்பதும், தேவையற்ற பேச்சு பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும் என்பதும் இதனால் விளக்கப்படுகிறது. விநாயகருக்கு, சுமுகர் என்ற பெயருண்டு. ச என்றால் மேலான அல்லது ஆனந்தமான என்று பொருள்படும். அவர் ஆனந்தமான முகத்தை உடையவர். யானையைப் பார்த்தால் குழந்தைகள் ஆனந்தமாக இருப்பது போல, பக்தர்களுக்கும் ஆனந்

தத்தை தரவேண்டும் என்பதற்காக இந்த முகத்தை சிவபெருமான் அவருக்கு அளித்தார். விநாயகர் சதுர்த்தி நன்னாளில், ஒம் கணேசாய நம என்ற மந்திரத்தை 108 முறை சொல்லி, அறுகம்புல் அணிவித்து வழிபட்டால், அவரது நல்லூருளைப் பெறலாம்.

பெண் உருவ யிள்ளையார்

பிள்ளையாரைப் பெண் வடிவில் காணும் மரபு தமிழகத்தில் இருந்திருக்கிறது. பெண்மைக் கோலம் கொண்ட பிள்ளையார் கணேசினி என்றும், கஜானனி என்றும் வழங்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சீர்த்திரம் தானுமாலயன் கோயில் தூண் ஒன்றில், ஒரு காலை ஊன்றியும், மற்றொரு காலை மடக்கியும் நர்த்தனம் ஆடும் இவர், பெண்ணுருக் கொண்டு இரு கரங்களில் அபய, வரத முத்திரைகளைக் கொண்டு நிற்கிறார். மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயில் சுவாமி சன்னதி நுழைவு வாயிலின் வலதுபக்க தூணில் கணேசினி யின் திருவுருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது கால்கள் புலிக் கால்களாக அமைந்திருப்பதால் வியாக்ரபாத கணேசினி என அழைக்கப்படுகிறார்.

பிள்ளையார் சுழி தேவதைகள்!

பிள்ளையார் சுழியில் உள்ள அகரத்திற்குப் பிரம்மன், உகரத்திற்குத் திருமால், மகரத்திற்கு ருத்திரன், பிந்துவிற்கு மகேசன், நாதத்திற்குச் சிவன் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே, ஜந்து தெய்வ வணக்கமே பிள்ளையார் சுழி என்பார்.

விநாயகரும், சர்ப்பமும்!

விநாயகர் உதரவந்தம் பாம்பு. அணி பாம்பு, பூணுால் பாம்பு எனத் தம் உடலில்

சர்ப்ப அணிகளன் கொண்டுள்ளார். பிள்ளையார் பட்டியில் லிங்கமும் பாம்பும், திருப்பரங்குன்றத்தில் கரும்பும், பவானியில் வீணையும், மானாமதுரையில் சங்கும், சங்கரன் கோவிலில் பாம்பாட்சிச் சித்தர் பீடத்தில் நாகத்தையும் கையில் கொண்டுள்ளார். தேனியில் அமிர்த கலசம் ஏந்தி காட்சியளிக்கிறார்.

பிள்ளையார் பிரார்த்தனை பலன்கள்!

மண்ணால் செய்த விநாயகரை வழி பட்டால், நற்பதவி கிடைக்கும். புற்று மண்ணில் உருவாக்கப்பட்ட விநாயகரை வணங்கினால், லாபம் கிட்டும். உப்பால் உருவான விநாயகரை வணங்கிட எதிரிகள் அழிவர். கல்லால் அமைந்த விநாயகரை வழிபட, சகல பாக்கியங்களும் பெறலாம்.

விநாயகர் - சில தகவல்கள்!

தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலாக தங்கத் தேரில் பவனி வந்த பிள்ளையார் என்ற பெருமையைப் பெற்றவர் கோவை ஈச்சனாரிப் பிள்ளையார். இங்குள்ள தேர், ஏழரை கிலோ தங்கம், 18 கிலோ வெள்ளியால் செய்யப்பட்டது.

இழந்த பதவிகளை மீண்டும் பெற...

சிலருக்கு தொழிலில் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம்; சிலருக்கு பதவி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம்; சிலருக்கு சொத்து இழப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவர்கள் நடனமாடும் தோற்றத்தில் இருக்கும் நர்த்தன விநாயகரை அணுகி, அவருக்கு அபிஷேகம் செய்து, இனிப்பு நைவேதயம் செய்து, வழிபட்டு வந்தால், இழந்தவைகளை மீண்டும் பெறலாம் என்பது ஜதீகம்.

வியம்பூரும் விநாயகர்!

வித்தியாசமான விநாயகர் : கும்பம் ஏந்திய கை - ஆக்கும் தொழில், மோதகம் ஏந்திய கை - காக்கும் தொழில், ஆங்குசம் ஏந்திய கை - அடிக்கும் தொழில், பாசம் ஏந்திய கை - மறைத்தல் தொழில். விநாயகருக்கு விருப்பமான நிவேதனம் : மோதகம், அப்பம், பழம், பொரி, கடலை, கரும்பு, மா, பலா, வாழை, நாகப்பழம், விளாம்பழம், தேங்காய், இளைநீர், அவரை, துவரை, சுண்டல், கொய்யா, புட்டு, பொங்கல், எள் உருண்டை, வடை, பாயசம், தேன், கல்கண்டு, சர்க்கரை, தினை மாவு, பாகு, அதிரசம் முதலியன. பன்னிரெண்டு விநாயகர் : வக்ரதுண்டர், சிந்தாமணி, கணபதி, கஜானை கணபதி, விக்கிண கணபதி, மதுரேச கணபதி, துண்டு கணபதி, வல்லப கணபதி, தூப கணபதி, கணேசர், மதோத்கட கணபதி, ஹேரம்ப கணபதி, விநாயகர். விநாயகர் என்ற சொல்லுக்கு சிறந்த தலைவர் என்ற பொருள். வி - சிறந்த, நாயகர் - தலைவர். விநாயகரை உருவாக்க : கருங்கல், சலவைக்கல், பளிங்குக்கல், சுத்தி, வெள்ளை ஏருக்குவேர், பஞ்ச லோகம், வெள்ளி, செம்பு, பொன், தந்தம், மஞ்சள், சந்தனம், சர்க்கரை, பசுஞ்சாணம், முத்து, பவளம், மண், விருட்ச மரங்கள் முதலியன.

கணபதியின் 16 வழவங்கள்

விநாயகரை 16 வழவங்களில் அலங்கரிக்கலாம். இந்த அமைப்பில் வணங்குவதால் மாறுபட்ட பலன்கள் நமக்குக் கிடைக்கும்.

1. யாலகணபதி : மா, பலா, வாழை ஆகிய மூன்று பழங்களையும் கரும்பையும் தம் கரங்களில் ஏந்தி சூரியோதய காலத்துச்

சிவப்பு வண்ணமேனியுடன் பிரகாசிக்கும் பாலகனைப் போன்ற உருவமுள்ளவர். இவரை வழிபடுவதால் தோலூங்கள் நீங்கும்.

2. தருண கணபதி : பாசம், அங்குசம், அப்பம், விளாம்பழம், நாவற்பழம், முறித்த ஒற்றைத் தந்தம், நெற்கதிர், கரும்பு ஆகியவற்றைத் தம் எட்டுக் கைகளில் ஏந்தி, சூரியோதய கால ஆகாயத்தின் செந்திற மேனியுடைய இளைஞாகக் காட்சி தருபவர். இவரை வழிபடுவதால் முகக்கலை உண்டாகும்.
3. யக்த கணபதி : தேங்காய், மாங்காய், வாழைப்பழம், வெல்லத்தினாலான பாயாசம் நிரம்பிய சிறுகுடம் ஆகியவற்றை தம் நான்கு கைகளில் ஏந்தி நிலா ஒளியை ஒத்த வெண்மை நிறை மேனியுடன் காட்சியளிப்பவர். இவரை வழிபடுவதால் இறை வழிபாடு உபாசனை நன்கு அமையும்.
4. வீர கணபதி : தனது பதினாறு கரங்களில் ஒன்றில் வேதாளத்தையும், மற்ற கரங்களில் ஆயுதங்களும் ஏந்தி, ரவுஞ்ராகாரமாக வீராவேசத்தில் செந்திற மேனியுடன் விளங்கும் ரூபத்தை உடையவர். இவரை வழிபடுவ தால் தையியம், தன்னம்பிக்கை உண்டாகும்.
5. சக்தி கணபதி : பச்சைநிற மேனியுடைய சக்தியுடன் காட்சியளிப்பவர். பாசம், அங்குசம் ஏந்தியிருப்பவர். பயத்தை நீக்குபவர். செந்தூர வண்ணம் கொண்டவர். இவரை வழிபடுவதால் உடல் ஆரோக்கியம் ஏற்படும்.
6. துவிஜ கணபதி : இரண்டு யானை முகங்களுடன் இடது கையில் சுவடி, அட்சயமாலையும், தண்டமும், கமண்டலமும் ஏந்தியவர். வெண்ணிற மேனி

கொண்டவர். இவரை வழிபடுவதால் கடன் தொல்லை நீங்கும்.

7. சித்தி கணபதி : பழுத்த மாம்பழும், பூங்கொத்து, கரும்புத்துண்டு, பாசம், அங்குசம் ஆகியவற்றை ஏந்தி ஆற்றலைக் குறிக்கும். சித்தி சமேத ராகவும் பசும்பொன் நிறமேனியான வரான இவருக்குப் பிங்கள கணபதி என்பன பெயர் வந்தது. வழிபடுவதால் சகல காரியம் சித்தியாகும்.
8. உச்சிஷ்ட கணபதி : வீணை, அட்சயமாலை, குவளை மலர், மாதுளாம் பழும், நெற்கதிர், பாசம் ஆகியவற்றையும் ஏந்தியுள்ளார். கருநீல வண்ணமேனி யுடைய இவரை வழிபடுவதால் வாழ்க்கை உயர்வு, பதவிகளைப் பெறலாம்.
9. விக்னாஜ கணபதி : சங்கு, கரும்பு, வில், மலர், அம்பு, கோடாரி, பாசம், அங்குசம், சக்கரம், தந்தம், நெற்கதிர், சரம் ஆகியவற்றை தன் பன்னிருக்களில் ஏந்தி ஸ்வர்ண நிறமேனியுடன் பிரகாசமாக விளங்குபவர். இவரை வழிபடுவதால் விவசாயம் விருத்தியாகும்.
10. கூழிய கணபதி : கற்பக்கொடி, தந்தம், பாசம், அங்குசம் ஆகியவற்றை தன் நான்கு கரங்களிலும் ரத்தினங்களைப் பதித்த கும்பத்தை தனது துதிக்கையிலும் ஏந்திய செம்பருத்தி மலரைப் போன்ற சிவந்த மேனியுடைய இவர் சீக்கிரமாக அருள்புரிபவராகக் கருதப்படுகிறார். இவரை வழிபடுவதால் கல்வி விருத்தியாகும்.
11. ஹோம்ப கணபதி : அபய ஹஸ்தங்களுடன் (கரங்கள்), பாசம், அங்குசம், தந்தம், அட்சமாலை, கோடாரி, இரும்பி னாலான வலக்கை, மோதகம், பழும்

ஆகியவற்றை ஏந்தி, பத்து கைகளும், ஐந்து முகங்களும் அமைந்து வெண்ணிற மேனியுடன் சிம்ம வாகனத்தில் அமர்ந்து இவர் காட்சி தருகிறார். நேபாள நாட்டில் காணப்படும் இவர் திசைக்கு ஒன்றாக நான்கு முகங்களும் உயரே நோக்கிய ஜந்தாவது முகத்து டனும் விளங்குகிறார். இவரை வழிபடுவதால் விளையாட்டு, வித்தைகள் இவற்றில் புகழ் பெறுவார்கள்.

12. லட்சுமி கணபதி : பச்சைக்கிளி, மாதுளம்பழும், பாசம், அங்குசம், கற்பகக்கொடி, கத்தி ஆகியவற்றை தன் ஆறுகைகளிலும், மாணிக்க கும்பத்தை தன் துதிக்கையிலும் ஏந்தி தன் கிருபுறமும் இரு தேவிகளை அணைத்துக் கொண்டு வெள்ளை மேனியாய் அமர்ந்து அருள்புரிபவர். இவரை வழிபடுவதால் பணம், பொருள் அபிவிருத்தியாகும்.

13. மகா கணபதி : பிறை சூடி, மூன்று கண்களுடன் தாமரை மலர் ஏந்தி தன் சக்தி நாயகராகிய வல்லபையை அணைத்த வண்ணம் கைகளில் மாதுளம்பழும், கதை, கரும்பு, சக்கரம், பாசம், நெய்தல், புஷ்பம், நெற்கதிர், தந்தம், கரும்பு, வில், தாமரை, மலர் ஆகியவற்றையும் துதிக்கையில் ரத்தினகலசத்தையும் ஏந்தி சிவப்புநிற மேனியாய் விளங்குபவர். இவரை வழிபடுவதால் தொழில் விருத்தியாகும்.

14. புவனேச கணபதி : விநாயகர் தன் தந்தத்தை முறித்து வீசியதால் அசரனது சக்தி ஒடுங்கி சிறு மூஞ்சூறு வடிவத்துடன் ஓடினான் கஜமுகாசரன்.

அவன் மீது பாய்ந்து ஏறி அவனை தன் வாகனமாக்கிக் கொண்ட இவர், செந்நிற மேனியடன்பாசம், அங்குசும், தந்தம், மாம் பழம் ஏந்தி கற்பக விருட்சத்தின் கீழ் காட்சி தருகிறார். இவரால் விவகாரம், வியாஜ்ஜியம் வெற்றியாகும்.

- 15. நிருத்த கணபதி :** மஞ்சள் மேனியடன் பாசம், அங்குசும், அப்பம், கோடரி, தந்தம் ஆகியவற்றை ஜந்து கைகளில் ஏந்திய மோதகம் இருக்கும் துதிக் கையை உயர்த்தி ஒற்றைக்காலில் நிருத்த கணபதியாகக் காட்சி தருகிறார். இவரை வழிபடுவதால் சங்கீதம், சாஸ்திரங்களில் சிறப்பு பெறுவார்கள்.
- 16. ஊர்த்துவ கணபதி :** பொன்னிற மேனியடைய இவர் எட்டு கைகள் கொண்டவர். தேவியை தன் இடதுபுறம் அணைத்துக்கொண்டு வீற்றிருக்கிறார். இவரை வழிபடுவதால் இல்வாழ்க்கை இன்பமாக இருக்கும்.

ஐங்கரன் - பெயர்க்காரணம்

இறைவன் செய்யும் தொழில்கள் பஞ்ச கிருத்யங்கள் எனப் பெயர் பெறும். அவை படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் என்பனவாகும். விநாயகர் நான்கு கராங்களுடன், தும்பிக்கை என்னும் ஜந்தாவது கரத்தையும் கொண்டுள்ளார். அதனால் ஜங்கரன் என்று பெயர் பெற்றார். நாற்கால் பிராணிகள் முன்னாங்கால்களையே தம் கைகளாக பயன்படுத்துகின்றன. ஆனால் யானை மட்டும் இதில் விதிவிலக்கானது. யானையின் தும்பிக்கை, கையாகவும், முக்காகவும், வாயாகவும் பயன்படுகிறது. விநாயகர் தன் நான்கு

கராங்களில் அங்குசும், பாசம், எழுத்தாணி, கொழுக்கட்டை ஆகியவையும், ஜந்தாவது கரமாகிய தும்பிக்கையில் அமுத கலசமும் வைத்திருப்பார். இதில் எழுத்தாணி உலகை சிருஷ்டி செய்வதையும், கொழுக்கட்டை காத்தல் தொழிலையும், அங்குசும் அழித் தலையும், பாசம் மறைத்தலையும், தும்பிக்கையில் ஏந்தியிருக்கும் அமுத கலசம் அருளாலையும்காட்டுகின்ற குறியீடு களாகும்.

ஐந்துக்குளி நர்த்தன விநாயகர்

விநாயகரது, நர்த்தனக் கோலம் (நடனமாடுவது) மிகவும் அபூர்வமான ஒன்றாகும். இப்படி ஒரு அபூர்வ கோலத்தை திருப்பூர் அருகேயுள்ள ஊத்துக்குளி பெரியநாயகி உடனமர் கைலாசநாதர் கோயிலில் காணலாம். இக்கோயிலுள்ள விநாயகர் தனது வாகனமான மூஞ்சூறு மீது நடனமாடும் கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இதனால் நர்த்தன விநாயகர் என்றறைக்கப்படுகிறார். விநாயகர் சன்னதி முன் மூஞ்சூறு இருப்பது வழக்கம். ஆனால் ஊத்துக்குளி பெரியநாயகி கைலாசநாதர் கோயிலுள்ள விநாயகர் மூஞ்சூறு மீது நடனமாடும் கோலத்தில் பக்தர்களுக்கு அருள்பாலிப்பது விசேஷமாகும்.

பிள்ளை மனம் கொண்டவர்,

வெள்ளை குணம் உடையவர் விநாயகருக்குப் பலவிதமான பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அப் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அர்த்தம் உண்டு.

கணபதி - பூதகணங்களுக்கெல்லாம் தலைவன் விக்னேஸ்வரன் - நடை அளைத்தையும் போக்குவரவு மெயோதான் - தொந்தி உடையவர் **ஐங்கரன் -** ஜந்து நிருக்காங்களைக் கொண்டவர் வக்ரதுண்டன் - வளைந்த துதிக்கை யெற்றவர்

பிள்ளையார் - குழந்தையோல் வெள்ளைமனம்
கொண்டவர்
ஹ்ரைக்கொம்பன் - ஒரு கொம்பு உடையவர்
ஹேரம்பர் - திக்கற்றவர்களுக்கு உதவுவார்
விநாயகர் - மேலாள தலைவர்
தந்திமுகன் - தந்தந்தை வயற்றவார்

தந்தையைப் போல் பிள்ளை

தாயையப் போல பிள்ளை என்பது தான் உலக வழக்கு. ஆணால், தந்தை சிவபெரு மானின் தோற்றத்தை விநாயகப் பெரு மான் ஒத்திருப்பார். இருவரும் வேறு வேறு அல்ல. சிவபெருமானின் மற்றொரு வடிவமே விநாயகப் பெருமான் என்பார்.

1. சிவபெருமானைப் போலவே விநா யகப் பெருமான் சிவந்த மேனியை உடையவர்.
2. சிவபெருமானுக்கு 5 தலைகள் இருப்து போல ஹேரம்ப கணபதிக்கு 5 தலைகள்
3. இருவருக்கும் மூன்று கண்கள்
4. தலையில் இருவரும் மூன்றாம் பிறையணிந்திருப்பார்.
5. இருவரும் பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்திருப்பார்.
6. தந்தையைப் போல இவரும் ஜந் தொழில்களைச் செய்யவார்.
7. இருவரும் நடனக் கோலத்தில் காட்சி தருவார் (நடராஜர், நாத்தன கணபதி)
8. பார்வதி சிவனின் இடப்பாகத்தில் இருப்பதுபோல், வல்லபை விநாய கனின் இடப்பக்கம் இருப்பாள்.

எலி மீது யானை அமர்ந்தது எப்படி?

யானை வடிவம் கொண்ட விநாயகர் எப்படி ஒரு எலியின் மீது அமரமுடியும் என்ற சந்தேகம் எழுவது இயல்லே. ஒரு பொரிய உருவம் ஒரு சிறிய விலங்கின் மீது ஏறி அமர்கிறது என்று இதற்கு பொருள் கொள்ளக்கூடாது. அனுவக்கு அனுவாகவும், பெரிதுக்கும் பெரிதான வனுமாக இறைவன் இருக்கிறான் என்பதே இதன் தத்துவம். இறைவனை நம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடியாது என்பதையும் இது உணர்த்துகிறது. பார்வையில்லாத ஜவர் ஒரு யானையைத் தொட்டுப் பார்த்தன். ஒருவர் யானையின் வயிறைத் தொட்டு, அது சுவர்போல் இருப்பதாகச் சொன்னார். இன்னொருவர் அதன் வாலைத் தொட்டு கயிறுபோல் இருக்கிற தென்றார். மற்றொருவர் காலைத் தொட்டு தூண் போல் உள்ளதென்றார். ஒருவர் துதிக்கையைத் தொட்டு உலக்கை போல் இருக்கிறதென்றார். ஒருவர் காலைத் தொட்டு முறம் போல் உள்ளது என்றார். இதில் எதுவுமே உண்மையில்லை. அதுபோல், இறைவனையும் இன்னாரென வரை யறுத்துச் சொல்ல முடியாது. அவரது குணநலன்களை அறிந்து கொள்ள முடியாது. எலி மீது யானை ஏறுவதென்பது எப்படி கற்பனைக்குக் கூட சாத்தியமில்லையோ, அது போல் இறைவனும் நம் கற்பனைகளையெல்லாம் கடந்தவன் என்பதே இதன் தத்துவம்.

துர்க்காபுரம் மகளிர் தலை புதிய விடுதிச்சாலைத் திறப்பு விழாவும் ஆண்டு விழா நிகழ்வுகளும் - 2013

திறப்பு விழாவும் ஆண்டு விழா நிகழ்வுகளும் - 2013
திறப்பு விழாவும் - 2013
நிகழ்வுகளும் - 2013

புதுாதி குயாக்கூரையில் ஒரு நாளை முன்னிட நிபுத்தங்கூரை நிறுத்தும் அறக்கட்டளை கோருப்புக் கூடாக கூட நூல்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நீண்ட காலமாக இந்த நிபுத்தங்கூரையில் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. நிபுத்தங்கூரையில் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது.

நிபுத்தங்கூரையில் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. நிபுத்தங்கூரையில் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது.

ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕಲೆಯ ಸಾಂಸ್ಕರಿಕ ಕ್ಷಣಿ

ಈ ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಂಶ ವಿಳಾಂಶ
ಅಂತಹ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾವ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ
ಅಂತಹ ಮೊದಲಿನ ನೀಡಿ.

ಈ ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಂಶ ವಿಳಾಂಶ
ಅಂತಹ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾವ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ
ಅಂತಹ ಮೊದಲಿನ ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ
ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೀಡಿ.

(ಸಂಪನ್ಮೂಲ) ನೀಡಿ. ಹಿಂದಿನ
ಅಂತಹ ಮೊದಲಿನ ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ನೀಡಿ.
ಈ ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಂಶ ವಿಳಾಂಶ
ಅಂತಹ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾವ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ
ಅಂತಹ ಮೊದಲಿನ ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ
ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೀಡಿ.

ಈ ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಂಶ ವಿಳಾಂಶ
ಅಂತಹ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾವ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ
ಅಂತಹ ಮೊದಲಿನ ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ
ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೀಡಿ.

ಈ ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಂಶ ವಿಳಾಂಶ
ಅಂತಹ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾವ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ
ಅಂತಹ ಮೊದಲಿನ ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ
ನೀಡಿ. ಇದನ್ನು ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೀಡಿ.

சீனா நாட்டுச் சிவன் ஆலயத்தில் தமிழில் கல்வெட்டு

சீனாவில் எழுப்பப்பட்ட சிவன் கோயில் சீன சக்கரவர்த்தியான குப்ளாய் கானின் ஆணையின் கீழ் கட்டப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு உள்ளது. இக்கல்வெட்டின் கடைசி வரிகள் சீன எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சீன நாட்டில் காண்டன் எனும் நகர்க்கு 500 கல் வடக்கே உள்ள சூவன்செள என்னும் துறைமுக நகர் உள்ளது. பண்டைய காலத்திலும் இது சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கிற்று. அந்தக் காலத்தில் தமிழ் வணிகர்கள் இந்நகர்க்கு அடிக்கடி வந்து சென்றுள்ளனர்.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து புறப்படும் வணிகக் கப்பல்கள் தாய்லாந்து சென்று அதன் மேற்குக் கரையோரமாக உள்ள சில துறைமுகங்களிலும் தங்கிப் பிறகு வியட்நாம் சென்று அங்கிருந்து சீன நாட்டை அடைந்துள்ளனர்.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து நேரடியாகச் சீனாவிற்குக்கடல் வழியாகச் செல்ல வேண்டுமானால் வங்காள விரிகுடாவைக் கடந்து உள்ள மாலக்கா வழியாகத் தென்சீனக்கடலை அடையலாம். மலே சியத் தீபகற்பத்தைச் சுற்றி இவர்கள் செல்லவேண்டியிருக்கும். ஆனால் இந்தவழி சுற்றுவழியாகும். ஆயிரம் கல்களுக்கு அதிகமாகப் பயணத் தொலைவு நீரும். மேலும் பயண நேரத்திலும் பல மாதம் கூடிவிடும்.

சீனாவில் தமிழர்கள் காண்டன் நகரில் மட்டுமன்று, வேறு சில இடங்களிலும்

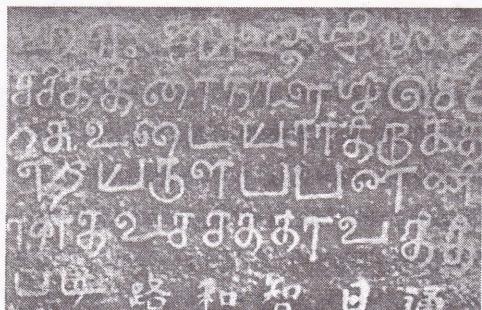
வணிகக் குடியேற்றங்களை அமைத்தி ருந்தனர். பிற்காலச் சோழர் காலத்தில், புகழ் பெற்ற வணிகக்குழாமான திரை ஆயிரத்து ஜந்நாற்றுவர் எனும் குழுவினர் சீன நாட்டின் பல்வேறு பகுதியிலும் வணிகம் செய்துள்ளனர் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

குப்லாய் கான் (Kublai Kahan) கூவன்லிசெள துறைமுக நகரில் சிவா யயம் ஒன்று உள்ளது. இந்த ஆலயத்தில் நிறுவப் பெற்றுள்ள சில விக்கிரகம் குப்லாய்கான் என்னும் புகழ் பெற்ற சீனச் சக்கரவர்த்தியின் ஆணையால் அமைக்கப் பட்டதாகும். இவருக்குச் சேகாசைகான் என்ற பெயரும் உண்டு. இவரின் உடல் நலத்திற்காக இந்த ஆலயம் எழுப்பப் பட்டது. இந்தக் கோயில் திருக்கதாலீச வரம் என வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆலயத்தில் உள்ள சிவன் திருக்கதாலீசவரன் உதயநாயனார் என அழைக்கப்பட்டார். சீனச் சக்கரவர்த்தியின்கீந்த ஆணையை நிறைவேற்றியவரின் பெயர் தவச்சக்கர வர்த்திகள் சம்பந்தப்பெருமாள் என்பதாகும்.

சக யுகம் சித்தராபெளர்ணமி அன்று இந்த ஆலயம் நிறுவப்பட்டது. கி.பி. 1260ம் ஆண்டு குப்லாய்கான் முடிகுடினான். இவன் உலகையே நடுங்க வைத்த மங்கோலியச் சக்கரவர்த்தியான சொங்கிச் கானின் பேரனாவான். மங்கோலியச் சக்கரவர்த்திகள் ஆளுகையில் சீனாவும் இருந்தது.

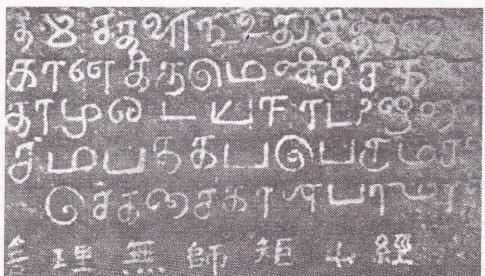

இவன் தான் பெய்சிங் நகரைக்கட்டி அதைத் தனது பேரரசின் தலைநகராக்கி னான். அவருடைய பேரரசு விரிந்து பரந்திருந்தது. வலிமை வாய்ந்த சக்கர வர்த்தியாக அவன் திகழ்ந்தான். புகழ் பெற்ற யுவன் அரசு மரபை இவனே தொடங்கியவனாவான். தமிழ்நாட்டில் பிற்காலப் பாண்டியப் பேரரசு அர

சோச்சிய காலத்தில் இவன் சீனப் பேரரசின் சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ்ந்தான். பாண்டிய அரசு குலமும் குப்ளாய்கானும் மிகுந்த நட்புறவுடன் திகழ்ந்தனர். அப்போதிருந்த பாண்டிய மன்னன் குலசேகர பாண்டியன் ஆவான். இரு நாடுகளுக்கிடையேயும் தூதர்கள் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளப்பட்டது.

சீனாவில் எழுப்பப்பட்ட இந்த சிவன் கோயில் சீன சக்கரவர்த்தியான குப்ளாய் கானின் ஆணையின் கீழ் கட்டப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு இக்கோவிலில் உள்ளது. இக்கல்வெட்டின் கடைசி வரிகள் சீன எழுத்தில் பொறிக் கப்பட்டுள்ளன. இக்கோவிலில் சோழர் காலச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே கண்டுபிடிக்கப் பட்ட மிக அழுர்வமான தமிழ்க்கல்வெட்டு இதுவாகும்.

சிவபூமி கண்தான சபை

தானாங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானத்தைச் செய்ய முன் வாருங்கள். உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையீற்றிருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே இப்புண்ணிய காரியத்திற்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு

கலாந்தி ஆறு. திருமுருகன்

021 - 222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்

Dr. ச. குகதாசன்

021 - 222 3645

மாவிட்டபுரம் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில்

எமது ஈழமணித் திருநாட்டின் வடபால் காங்கேசன்துறை வீதியில் அமைந்துள்ள 74 அடி உயரமாக ஓங்கி உயர்ந்த கோபுரம் அவ்வழியாற் போவோரையும் வருவோரையும் அரைநிமிட நேரமாவது சிந்திக்க வைப்பது. பழமைக்குப் பழமை யாய் புதுமைக்குப் புதுமையாய், வேதாகம நெறிமுறை பேணிக் காலதத்துவமும் கன்மதத்துவமும் கடந்து, காலங்கால மாகக் கருணைப்பேராளி வீசி வேத மணங்கமமும் ஞானப்பெருங்கோவிலாக விளங்கிவரும்வரலாற்றுப் பெருமை மிகு புண்ணியம்பதி மாவிட்டபுரம் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவிலேயாகும்.

இப்புண்ணியம்பதியின் வரலாற்றை நோக்கின் இலங்கை வரலாற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. விஜயன் இலங்கைக்கு வந்து ஆட்சியை ஆரம்பித்த காலத்தில் சமயாசார முறைப்படி வாழ்ந்த மக்களைத் தமிழ்வசப்படுத்தும் நோக்குடன் மக்கள் விருப்பப்படி சமயானுஸ்டானங்களை நடாத்துவதற்கு ஏதுவாக ஆலயங்களை அமைப்பித்ததுடன் இக்கோவிலும் அமைக்கப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கின்றது. இத்தொன்மையினால் வரலாற்றை மூன்று காலகட்டங்களாகப் பிரித்து ஆராய்தல் நலம் எனக் கருதுகின்றேன்.

1. விஜயன் வந்து முதல் - கி.பி 792 வரை
2. கி.பி 792 முதல் - கி.பி. 1546
3. கி.பி. 1546 முதல் இன்று வரை.

கோயிற்கடவை :

தனதாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக இலங்கையின் நான்கு திக்குகளிலும் சிவால

யங்களை எழுப்புவித்ததுடன் திருத்தம்பேல்வரத்திற்கு அண்மையில் கதிரையாண்டவர் கோவிலையும் கட்டுவித்தான் என அறியமுடிகின்றது. அக்காலத்தில் இவ்விடம் கோயிற்கடவை என்னும் பெயரில் திகழ்ந்ததுடன் காசாத்துறை, திருத்தம்பேல்வரம், குமாரத்திப்பள்ளம் ஆகிய இடங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த குறிச்சியாக விளங்கியது. இக்கோயிலானது “தலங்க தலங்க மரனாடி காட்டும் சலதியி” என கடவிற் செல்லும் மிக்க வலிய மரக்கலத்தின் கொடிமரம் தங்கள் நிழலிற் செல்லுமாறு உயர்ந்திருக்கின்ற ஆலமரங்கள் சுழிந்த இடம் எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து ஆலமரச் சோலையில் அமைந்த கோவிலாகத் தொகின்றது. இவ்வாலமரச் சோலையானது “வட்டக வட்டகமார் மாவைய” என வட்டமான மலைப் பிளவுகளுக்கு நடுவிடத்தே பொருந்திய மாவைப்பதி என்பதிலிருந்து பள்ளமான பகுதியில் அமைந்திருக்கின்ற தென்பதும் பள்ளமான பகுதியாகையால் நீர்வளமுள்ள இடம் என்பதும் பெறப்படும். அத்துடன் இது மகாயெற்றிபுரம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. மகா-பெரிய; யெற்றி - ஆலமரம் ; புரம் - நிற்குமிடம். இவ்வாலையத்தில் செம்பினால் உருவாக்கப்பட்ட உயரமுள்ள வேல் மூலமுர்த்தியாக வணங்கப்பட்டது. கதிரையாண்டவர் என்ற பெயரிலிருந்தே மூலமுர்த்தி வேல் என்பது பெறப்படுகின்றது. பரிவார மூர்த்திகளாக செம்பினால் உருவாக்கப்பட்ட 5 $\frac{3}{4}$ " உயரமுள்ள சிவலிங்கம் ஒன்றும் கருங்கல்லினால் உருவாக்கப்பட்ட 9" உயரமுள்ள விநாயகரும், இருந்திருக்கின்றன. இவை இன்றும் ஆதிமூலத்தில் வைக்கப்

பட்டு ஆதிப்புசையாக முதற்புசை நடை பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோவிலை நிர்வகிப்பதற்காக காசிப் பிராமணரான வாமதேவாசாரியனையும் அவன் கன்னி விசாலாட்சி அம்மையாரையும் அழைப்பித்து அக்கிரகாரம் வேண்டிய பொருள்களையும் கொடுத்துத் வினான்.

இவ்வாலையம் பற்றி இன்னொரு கருத்தும் நிலவிவருவதை அறியமுடிகின்றது. ஆஸ்ரத்தடி நிழலில் வெள்ளி வேலாடுத்ததை வைத்துச் சடையன் என்பவர் வழிபாடாற்றி வந்ததாக 'பெரியீர் தங்களது பெயர் யாது? இக்கோவில் எழுந்த வரலாறு யாது? என மாருதப்புர வீக்வல்லி வினாவியதற்கு 'அம்மையே! அடியேன் பெயர் சடையன். இங்கு வதியும் வேளாண் குடியிற் பிறந்தேன். முருகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இப்பதி யைக் கோயிற்கடவை என்பர். தொன்று தொட்டு இவ்விடத்தில் வெள்ளி வேலாடுத்ததை வைத்துப் பரம்பரை பரம்பரையாக வழிபட்டு வருகிறோம் என்று இடம் பெற்ற சம்பாஷணையிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

எவ்வாறாயினும் இன்று தொல்பொருளாகப் பேணப்படும் விக்கிரகங்களே இங்கு கோயில் இருந்ததென்பதற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. மேலும் இங்கு தொல்பொருளாக கோடி ஸிங்கம் ஒன்றும் பேணப்படுகின்றது. இவ்விக்கிரகம் எக்காலத்தைச் சேர்ந்ததென்பதற்கு ஆதாரமில்லை, ஆராய்க்குரியது.

மாவிட்டபுரம் :

மதுரை மன்னன் உக்கிரப்பெருவமுதிக்குப் புத்திரியாகப் பிறந்த மாருதப்புர

வல்லி, முற்பிறப்பில் அயக்கிரீவ முனி வரின் சாபத்தினால் குன்மநோயும் குதிரை முகமும் பெற்றமையால் தனது விமோசனத் திற்காகத் தான்தாமங்கள் பல செய்ததுடன் பல திருத்தொண்டுகளும் செய்துவரும் பொழுது சாந்தலிங்கமுனிவர் "இலங்கையின் வடபாலுள்ள மலைச் சாரலிலே சமுத்திரத்தோடு சங்கமமாகும் அந்தர் வாவி எனப் பெயர் பெறும் உத்தம நன்னீர்த் தீர்த்தம் உள்ளது. அங்கு சென்று வழிபாடின் நோய் நீங்கும்" என்று கூறியதற்கேற்ப இலங்கைக்கு வந்து மாணிக்க கங்கையில் நீராடி குதிரைவேற் பெருமானை வணங்கி யிருக்குங்காலை அசாரீ கூற்றுப்படி "வடகோடியிலே கடற்கரையில் காங்கேயனை நினைத்து மூழ்குவையேல் நின் எண்ணம் நிறையும்" என்றதற்கேற்ப 'கீரி மலையில் வந்திறங்கி வளவர்கோன் குமாரத்தி பள்ளம்' என்னுமிடத்தில் பாளயமிட்டு கிருந்து அந்தர் வாவிக்குச் சென்று தீர்த்தமாடி வருவாளாயினள். தேகம் விகாரப் பட்டிருந்ததாற் பிற்றியாதவாறு தீர்த்தமாடப் போக நினைத்து தங்கியிருந்த இடமான குமாரத்தி பள்ளத்திலிருந்து தீர்த்தக்கரை வரை சுரங்கப்பாதை வெட்டு வித்து, அதன் வழி சென்று தீர்த்தமாடி வருவாளாயினள். இச் சுரங்கப்பாதை தான் 1968இலும் ஆண்டில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலைக்குக் கல் தோண்டும் பொழுது கீரிமலைக் கருகில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுரங்கப் பாதையாக இருக்கலாம். அது மூடப்பாமல் தொடர்ந்து ஆராய்ப்பட்டிருப்பின் எவ்விடம் வரை செல்கின்றது என்பது பற்றிய விளக்கத்தை அறிந்திருக்கலாம். இதுவும் ஆராய்ச்சிக்குரியதாகவே விளங்குகின்றது.

இவ்வாறு வழிபட்டு வருங்கால் அவளது நோய் நீங்கிவிடவே இவ்விடத்தை

மகாபுண்ணிய புரமாக்க விரும்பிப் பெற்றோருக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் அறி வித்திருக்குங்கால் நகுலேஸ்வரப் பெரு மான் கனவிலே தோன்றி “பெண்ணே நீ உனது என்னத்தை நிறைவேற்றவும் எல்லா உயிர்களும்சுகம்பெறவும், கதி ரேசன் கோயிலைப் புதிதாக நிர்மாணி” எனத் திருவருள் பாலித்தார். உடனே இளவரசி தான் தினசரி வணங்கிய கோயிலைப் புதிதாக நிர்மாணிப்ப தற்கான ஆயத்தங்களைத் தந்தையின் அனுமதியுடன் மேற்கொண்டாள். திசை யுக்கிரப் பெருவழுதி மன்னன் மகளின் நோய் நீங்கியதை அறிந்து சந்தோசமடைந்ததுடன், கட்டிடம் அமைக்கவல்ல சிற்பாசாரியர்களையும், ஏனைய வல்லு நர்களையும், வேண்டிய பொருள்களையும், கட்டிட வேலைகளை மேற்பார்வை செய்வ தற்குத் தளபதி மகாவட்டன் என்பவனை யும் அனுப்பி வைத்ததுடன், தனது இராச தானியிலுள்ள சிற்ப வல்லுநர்களைக் கொண்டு உத்தமோத்தமமான விசேஷங்களைக் கொண்டதும் உரிய இலட்சணங்களோடுள்ளதுமான விக்கிரகங்களைச் சிற்ப சாஸ்திர விதிகளுக்கமையச் செய் வித்து அனுப்பிவைத்தான். கோவில் நீர்வா கத்தை நடாத்தவும் பூசைகள் செய்யவும் சிதம்பரம் தில்லைமூவாயிரவருள் ஒரு வரான பெரியமனத்துள்ளார் என்பவரை யும் அனுப்பிவைத்தான். இவை கோயிற் கடவையின் துறைமுகமான காசாத்துறை யில் வந்து சேர்ந்தன. காங்கேயமூர்த்தி கொண்டுவந்து இறக்கப்பட்டதினால் காங்கேயன்துறை எனப் பெயரிடவேண்டு மென்று தீட்சிதானின் விருப்பப்படி பெயர் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இன்றுவரை அவ்வாறே வழங்கியும் வருகின்றது.

குதிரைமுகமாக விகாரப்பட்டிருந்த இளவரசியின் முகம் மாறப்பெற்ற காரணத் தால் இவ்விடத்திற்கு வடமொழியில் “தூரகானன விமோசனபுரி” எனப் பெயர் வழங்கப்பட்டிருந்தது. இதே கருத்தில் தமிழில் மா-விட்டபுரம் - குதிரைமுகம் (மா-குதிரை) நீங்கிய இடம்; (மா-பெரிய) பெருநோய் நீங்கிய இடம் எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. “கீரிமா மலையிலாடினள் தீர்த்தம், அம்முகமகன்றது அன்னதால் மாவிட்டபுரம்” என்று வையாபாடல் கூறு கின்றது. மேலும் மாருதப்புரவல்லிக்காக மாயவட்டன் என்ற தளபதி இக்கோயிலை நிர்மாணிப்பித்தான். இதனால் “மாவிட்டன் புரம்” என்ற பெயர் மருவி மாவிட்டபுரம் என்னாயிற்று என்பாருமாளர். சூரசம் காரத்தின் போது மாமர வடிவாக வந்த கூரன் அவ்வடிவினை விட்ட இடம் மா-விட்ட - புரம் (மா - மாமரம்) எனக் கொள்வாருமுண்டு. இவ்வாறு மாவிட்டபுரம் என்ற பெயர் சம்பந்தமாக பல கருத்துக்களும் இடம்பெறுகின்றது.

“கண்டன கண்டன மார்கடன் மாவை” உயர்வாகக் கருதப்படும் முத்தும் மணியும் பவளமுமாகிய செல்வம் நிறைந்த கடல் கூழ்ந்த மாவைப்பதி எனவும் கண்டகி தீர்த்தம், அந்தர்வாவி தீர்த்தம், காங் கேசன் துறைமுகம் போன்றவை மாவிட்டபுரத்திற்கு கடலை எல்லைகளாகக் கூறு கின்றன. அத்துடன் ‘புரம்’ என்ற சிறப்புப் பெயர் பொருந்தியுள்ளமை அது நாட்டின் இராசதானியாக ஒருகால் இருந்ததென்பதை விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் கருதப்படுகின்றது. “நியாயமில் அங்காடி” என்பதிலிருந்து ஒப்பில்லாத கடை வீதி களில் போக்குவரத்துக்களால் உண்டாகும் மழுக்கம் இடையறாதிருக்கும் திறத்தைத்

தன்கண் உள்ளதாகக் காட்டிய மாவைப்பதி வண்டிகளைக் கூறுவே, பல்வேறு தேச மக்களின் போக்குவரத்தும் அவர்கள் செய்யும் பண்டமாற்றும், என்ற இன்னோரன்ன செயல்களால் பெருமழக்கமும் கடற்கரைக் கண்ணதாகவின் காலில் வரும் மக்கள் கூட்டமேயன்றிக் கலத்தில் வரும் பல்வேறு தேசமக்களின் தொகைக்கு அளவின்றாம் என இங்குள்ள சன நெருக்கடி யையும் இப்பகுதியின் சிறப்பையும் விளங்குகின்றார்.

புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோவிலின் பரிபாலனத்திற்கும் பூசைகளை நடத்துவதற்கும் பெரிய மனத்துள்ளார் நியமிக்கப்பட்டதும் பழைய கதிரையாண்டவர் கோயிற் பூசகர்களான காசிப் பிராமணர்கள் திருத்தம்பலேல்வரத்தை மட்டும் நிர்வகித்தனர். எனினும் இவர்களில் சாம்பசிவ ஜயரின் மகள் வாலாம் பிகையைப் பெரிய மனத்துள்ளார் விவாகம் செய்ததுடன், இரு பகுதியினருக்கும் தொடர்பு ஏற்படலாயிற்று. கோயிலுக்கு வேண்டிய இசை விற்பனார்கள், கலைஞர்கள், மாலை கட்டுவோர் வெள்ளை கட்டுவோர் போன்றோரும் சோழ நாட்டு விருந்து வரவழைக்கப்பட்டு இங்கு குடியேற்றப்பட்டார்கள். இவர்களின் சந்ததி யினரே இன்றும் இத்தொழில்களைச் செய்து வருவது போற்றுதற்குரியதாக அமைகின்றது.

பெரிய மனத்துள்ளாரின் பின் மகன் சிதம்பர தீட்சிதரும் பின் அவர் மகன் சின்ன மனத்துள்ளாரும் கோவிலைப் பரிபாலித்து வந்தனர். 1505ம் ஆண்டில் ஏகாம்பர ஜயரால் வைகாசி விசாக நட்சத்திரத்தில் தொடங்கி, கந்தசஷ்டியில் உருவாகித் திருக்கார்த்திகையில் உற்சவ மூர்த்தியாக, வள்ளிதேவுகேளா சமேத சண்முகப் பெருமானுக்குக் கும்பாபி சேகம் இடம்பெற்றது. கி.பி. 792 இற்கும் 1546 இற்கும் இடைப்பட்ட கால வேலைப் பாடுகள் பற்றிய இவ்வொரு சான்று மட்டும் தான் எமக்குக் கிடைக்கின்றது. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி இந்துக் கோவில்களை இடித்து, அக்கற்களைப் பயன்படுத்தி அவ்விடங்களுக்கண்மையில் கிரிஸ்தவ தேவால

யங்களை அமைத்த பொழுது 1546இல் இக்கோவிலும் இடிபாட்டிற்குள்ளானது. அப்பொழுது இங்குள்ள வேதியர்கள் பாலஸ்தாபனம்செய்து விக்கிரகங்களை யும் குத்து விளக்குகள், தீபங்கள் போன்ற தளபாடங்களையும் கயிற்றிற் கட்டித் திருமஞ்சனக் கிணற்றுள் இறக்கிப் பாதுகாப் போடு மூடி வைத்தனர். இதன் ஞாபகார்த்த மாகக் கிணற்றின் வடக்குப் பக்கத்தில் காஞ்சிமாவை நாட்டி வைத்தார்கள். இம் மரமே இன்று இக்கோவிலின் தல விருட்ச மாக விளங்குகின்றது. இதில் எக்காலமும் பூவும் காயும் இருப்பது ஓர் அந்புதமானது. கோவிற் பணிவிடை காரணாக இருந்த குமாரசாமி அல்லது சங்கிலி என்னும் பண்டாரம் இவ்வாலய வரலாற்றையும் சம்பவங்களையும் ஒழுங்குத் திட்டங்களை யும் அடக்கிய செப்புப் பட்டயத்தை களவாடிச் சென்றதாகச் செய்தியொன்றுண்டு.

காஞ்சி மாவழ வைகுஞ் செவ்வேள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கை மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு வழி பாட்டுச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட பொழுது கோவிலின் பரிபாலகராக வரவேண்டிய குமாரசவாமிக் குருக்கள் சபாபதிக் குருக்கள் மகிழ்ச்சி பொங்க ஆயத்தை மீண்டும் புனரூத்தாரணம் செய்ய முற்பட்டார். காரைக்குடி ஸ்தபதிகளால் வெண்கற்களும் சண்ணாம்புக் கற்களும் கொண்டு ஆகம விதிப்படி கட்டப்பட்டு 1782 ஆணி உத்த ரத்தில் கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது கிணற்றுள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த விக்கிரகங்களான மூலமுர்த்தி, பரிவார மூர்த்திகளான விநாயகர், வைரவர், உற்சவ மூர்த்தி களான முத்துக்குமாரசவாமி, சண்முகர் ஆகியவை எடுக்கப்பட்டு அவை திரும்பப்

பிரதிட்டை பண்ணப்பட்டதுடன், மகா லட்சமி, சண்டேஸ்வரர் பரிவார மூர்த்தி களாகவும் மயூரம், பலிபீடம் ஆகியவை யும் அசையா மணிக்கோபுரமும் செப்புக் கொடில்தம் பழும் புதிதாக அமைக்கப் பட்டுக் கோவில் முன்னாலும் பெரிதாக விளங்கியது. இலங்கையிலேயே முதன் முதல் கொடில்தம் பழும் அமைக்கப் பட்ட பெருமையும் உற்சவம் நடத்தப்பட்ட பெருமையும் இத்தலத்திற்கே உரியது. திருப்பணி வேலைகளைக் கவனித்த துடன் வேண்டிய திருவாபரணங்கள், வாகனங்கள், தளபாடங்கள் போன்ற வற்றைச் சேகரித்தும் நித்திய நெமித்தி யங்களைச் சாரிவர நடாத்துவதற்கேற்ற தர்ம சாதனங்களையும் ஆக்கி வைத்தி ரூந்தார். 43 வருட காலம் கோவிலைத் திறம்பட நிர்வகித்து 13-12-1825 இல் குமாரசாமிக் குருக்கள் சொக்கநாதை யருக்குக் கையளித்தார்.

கோவிலுக்கு வரும் மக்களின் நன்மையின் பொருட்டு 1830இல் கோவிலின் கிழக்கு மேற்கு வாசல்களுக்கு அண்மையில் இரு கேணிகளை இறங்குன் பண்டாரம் என்பவரின் உதவியுடன் அமைப்பித்தார். 25 வருட காலம் எவரும் குறை கூறாத வண்ணம் கோவிலை நிர்வகித்து 27-12-1850இல் தனது முத்த குமாரரான சபாபதிக் குருக்களிடம் கோவில் பொறுப்பதிகாரங்களை ஒப்படைத்தார்.

சபாபதிக் குருக்கள் சுறுசுறுப்பும் கல்வி ஞானமும் கொண்டிருந்ததால் பலரது பாராட்டையும் பெற்றிருந்தார். கோவில் திருப்பணி வேலைகள் பூர்த்தியாகி இருந்த தால் சமய வளர்ச்சியில் அதிகம் ஈடுபட்டுக் கோவில் வீதியில் சமய வளர்ச்சிக்கான

பிரசங்கங்களை நடாத்தியதுடன், சமய வகுப்புக்களையும் நடாத்தி வந்தார். கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மதம் மாற்றப்பட்ட சைவர்கள் பலருக்குச் சிவதீட்சை வைத்து மீண்டும் சைவராக்கினார். இவரது காலத்தில் கோயில் சுற்றாடல் சைவ கலாசாரத் தோடு மிளர்ந்தமையால் யாத்திரிகள் பெருமளவில் வரத்தொடங்கினார். இதனால் வீதியோராவ்களில் பல தர்ம மடங்களையும் கட்டுவித்தார். தனது பேரன் சுப்பிரமணியசர்மா பராயமடைந்ததும் அவரே கோவிலின் நிர்வாகப் பொறுப்புக்களையும் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென உறுதி மூலம் தீர்மானித்து 27-12-1875இல் தனது மகள் வேதநாயகியிடமும் மருமகன் சாமிக்குருக்களிடத்தும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். சுப்பிரமணியசர்மா (இரத்தினக் குருக்கள்) பராயமடைந்து 6-9-1897இல் பொறுப்பேற்று நிர்வாகத்தை திறம்பட நடாத்தினார்.

மகோற்சவத்தின் பொருட்சே சவாமி கீரிமலைக்குத் தீர்த்தமாடப்போகும் பொழுது ஏற்படும் சிரமத்தை நீக்கு வதற்காக ஒற்றையடிப் பாதையாக இருந்த மாவிட்டபுரம் - கீரிமலை வீதியை அரசின் உதவியுடன் கல்பதித்த வீதியாகச் செப்பனிடுவித்தார். கோவிலின் மூன்றாம் வீதியைச் செப்பனிடுவித்து பஞ்சரதம் ஓடவல்ல பரந்துவிரிந்த வீதியாக்கு வித்தார். 1915ம் ஆண்டில் பரிவார மூர்த்திகளாகச் சந்தான கோபாலர், நவக்கிரகம் ஆகியன அமைக்கப்பட்டதன் மூலம் கோவில் வில்துரிக்கப்பட்டது. இதே வருடத்தில் கோவிலின் மேற்கு வாசலில் இராசகோபுரத்திற்கான அத்திவாரமிடப் பட்டு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வெள்ளி அங்கீகள், வெள்ளி சோடோப

சாரங்கள், தங்க ஆபரணங்கள், குடங்கள், வெள்ளி மயில்வாகனம் ஆகியவற்றையும் விதிகளிற் கூறப்பட்ட பிரகாரம் அவ்வெங்களை வீதியோராக்குவித்தார். முருகப் பெருமானுக்குத் தங்க முடியிட விரும்பிய பொழுது குரும்பசிட்டி ந.சின்னத்தம்பி என்பவரின் உபயமாக உருவாக்குவிக்கப்பட்டது. பின்னர் அவரூடைய காலத்திலேயே களவாடப்பட்டு விட்டதாக அறியமுடிகின்றது.

கோயிற் பரிபாலனத்தில் நிர்வாகப் பரவலாக்கல் இவரின் காலத்தில் இடம் பெற்றது. ஒவ்வொருதுறைக்கும் ஏற்ற ஒவ்வொருவரைப் பொறுப்பாக அமர்த்தி னார். தமது முன்னோர் காலத்தில் எவ்வாறு பரம்பரையாகத் தொழில்கள் நடைபெற்றதோ அவ்வாறே நடைபெற விரும்பி அதற்கான ஒழுங்குத் திட்டங்களையும் செய்து வைத்தார். தினசரி பூசைக்கு மேளவாத்தியம், பூமாலை கட்டுதல், வெள்ளை கட்டுதல், சங்கூதுதல் போன்ற வற்றிற்கும் பொறுப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

1927இல் அமராவதி ஸ்தபதியால் கர்ப்பக்கிரகமும், அர்த்த மண்டபமும், மகா மண்டபமும், கருங்கற் திருப்பணி வேலையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு ஆணி சவாதி நட்சத்திரத்தில் கும்பாபிஷேகம் இடம் பெற்றது. அப்பொழுது கொடில்தும்பத்தின் அரைப்பகுதி வெள்ளியினால் சங்கரன் செட்டி என்பவரின் உபயமாக அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. 1934இல் அசையாமணி உருக்கப்பட்டுத் திரும்ப வார்க்கப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் இடம் பெற்றது. இது

இன்றும் உள்ளது. “வள்ளி திருமணம்” என்னும் நாடகம் நடத்திப் பெற்ற நிதியைக் கொண்டு கோவில் மின் விளக்குகளினால் ஒளியேற்றப் பட்டது. 46 வருட கால நிர்வாகத்தின் பின் 28-11-1943இல் தனது மகன் துரைசாமிக் குருக்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பைக் கையளித்தார்.

தந்தையின் திருப்பணி வேலைகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்ட இவர் 1954ம் ஆண்டு கொடில்தம்பத்தின் மிகுதி அரைப் பங்கையும் தம்பு கனகரத்தினம் கதிர்காமத் தம்பி உபயமாகப் பெற்று வெள்ளிக் கொடில்தம்பமாக நிர்மாணிப்பித்தார். மேற்கு வாசலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 74' உயரமும் 5தளங்களையும் கொண்ட மைந்த இராச கோபுரம் 1954இல் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுக் கும்பாபிழேகம் இடம்பெற்றது. 1964ம் ஆண்டு காரைக்குடிப் பெரியசாமி ஸ்பதியினால் சிதம்பரீஸ்வரி சமேத சிதம்பரரேஸ்வரரும், தண்டாயுத பாணியும் பரிவார மூர்த்திகளாகப் பிரதிட்டை பண்ணப்பட்டுக் கோவில் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. மக்கள் போற்றும் முறையில் 31 வருட காலம் நிர்வகித்தார்.

08-10-1974 அன்று ஏழாம் தலைமுறையினராகிய தற்பொழுதைய ஆதீனகர்த்தா சண்முகநாதக் குருக்கள் தந்தையிடமிருந்து நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுத் தந்தையின் திருப்பணி வேலைகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றார். 06-07-1975 அன்று “மாவைக்கந்தன் ஆலயத் திருப்பணிச் சபை” அமைக்கப்பட்டு 200 அடி நீள மானதும் 36 தூண்களைக் கொண்டதும் உற்சவ காலங்களில் வள்ளி தேவசேனா சமேத சண்முகப் பெருமான், முத்துக்குமார் சவாமி, விநாயகர், மீனாட்சியம்மை சமேத

சுந்தரேஸ்வரர், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய ஐந்து உற்சவ மூர்த்திகளும் ஒருங்கே காட்சி யளிக்கக்கூடிய உற்சவர் சபையைக் கொண்டதாகவும், சாளாகார விமான ஸ்தாபிகளைக் கொண்ட திருக்கோயில் அமைப்புடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது. 1987ஆம் ஆண்டில் 54 அடி உயரம் 2 தளமும் கொண்டு ஸ்தாபியுடன் அமைந்த 1000 இறாத்தல் எடையுள்ள மணியையும் கொண்ட அசையாமணிக் கோபுரம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதனுடன் தற்பொழுது இருமணிக் கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. கிழக்கு வாயில் இராசகோபுரம் அமைப்பதற்கு அத்திவார மிடப்பட்டு பட்டியல் வரை வென்கற்களினாற் கட்டப்பட்டுத் தொடர்ந்து வேலைகள் நடைபெற்ற வண்ணம் இருக்கின்றது.

1987ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற வன்செயல்கள் காரணமாக பெப்ருவரி, மார்ச் மாதங்களில் “செல்லடி”, விமானத் தாக்குதல் காரணமாக வசந்த மண்டபம், சண்முகநடேசர், நடேசர் மண்டபம், கொடில்தம்பக் கூரை, கிழக்குவாசல், கோவில் மடம் I, II, அன்னதானமடம் I, II, இராசகோபுரம் ஆகியன சேதமடைந்த தால் ரூ. 720,000/- நட்டம் ஏற்பட்டது.

ஆனியில் இலங்கை இராணுவம் கோவிலைக் கைப்பற்றியதால் கோவிற் பொருள்கள் அழிக்கப்பட்டதும் களவாடப் பட்டதுமாக ரூபா 169,255/- நட்டம் ஏற்பட்டது. ஆதீனகர்த்தாவின் வீடும் பொருள்களுமாக ரூபா 117,435/- நட்டமும் தேர்களுக்கான அலங்காரப் பொருள்கள் ரூபா 101,448/- நட்டமும் ஏற்பட்டது. இதனுடன் 1987இல் துரதிஷ்ட வசமாக துவஜாரோகணம் நடைபெற வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆடு தொடங்கி கோவில் திருத்த வேலைகள் ஓரளவிற்கு மேற்கொள்ளப் பட்டு பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன.

அதிகாரம் ஒரேயிடத்தில் குவிந்திருக்காமல் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பொறுப்பாளர்களை நியமித்து, அவர்கள் மூலம் வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க ஆதீனகர்த்தா அவர்கள் மேற்பார்வையாளர் போலக் கடமையாற்றுவதிலிருந்து முன்னாலிலும் பார்க்க நிர்வாகப் பரவலாக்கல் இடம்பெற்றிருப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திருப்பணி வேலைகளைச் செய்விப் பதற்கு திருப்பணிச் சபையை உருவாக்கியதும் கோவில் வரவு செலவுகளை கவனிப்பதற்கு கணக்கப்பிள்ளை ஒருவரை நியமித்தி ருப்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

நீர்வாகம்

ஆரம்பகாலந் தொட்டுத் தனியுரிமையாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் கோவில் ஆதீனகர்த்தாக்களாகவும், பூசகர்களாகவும் விளாங்குகின்றார்கள். தந்தை வழி மரபு முறையாக முதல் தாரத்து முத்த புத்திரருக்கு ஆதீன நிர்வாக உரிமை செல்கின்றது. இதில் இன்றுவரை எவ்வித மாற்றமும் இன்றி நடைபெறுகின்றது. 1954ஆம் ஆண்டில் 1608ஆம் இலக்கக் கோட்டுத் தீர்வையின்படி தனியுடமையாக இருக்கின்றது.

மூர்த்தி தலம் தீர்த்த விசேடம்

கோயிற் கடவை என்ற பெரும் குறிச்சியில் ஜமதக்கிணி (நகுலமுனிவிரின்)

சாபம் நீங்கியமையால் கீரிமலை (நகுலேஸ்வரம்) என்றும்; மாருதப்புரவல்லி யின் குதிரைமுகம் நீங்கப் பெற்றமையால் மாவிட்டபுரம் என்றும்; காங் கேயன் விக்கிரகம் வந்திறங்கியமையால் காங் கேசன்துறை எனவும் சிறப்புப் பெறலா யிற்று. கோவிலை நடுநாயகமாகவைத்து 5 மைல் சுற்றுப் பிரகாரத்திலுள்ள ஆடியார்களது இஷ்ட சித்திகளைக் குறிப்பாக விவாக காரியங்கள், புத்திரப் பேறுகள், நோய் நீங்கல் ஆதியாம் காமிய சித்தி களைத் தீர்த்ததினால் ஒரு மகத்துவம் ஏற்பட்டது. அடியார் பெருமக்கள் நாமகரணம், கர்னவேதனம், வித்தியாரம்பம், அன்னப்பிராசனம், விவாகம், மாவிளக் கேற்றல், காவடி எடுத்தல், அங்கப் பிரதிட்டைகள் ஆதியாம் துறைகளில் கந்தசுவாமியாரது திருவருட்டுணையுடன் கோவிலில் நடப்பிப்பதால், அதனால் ஏற்பட்ட சித்திகளாலும் இங்கே மூர்த்தி விசேடம் பரவலாகியது. வீதிகளின் மடங்களில் தங்கிநின்று தமது நோய் துன்பங்களைத் தீர்ப்பதிலும் மூர்த்தி விசேடம் காணப்படுகின்றது.

பழைய ஏட்டுப் பத்ததிகளின் பிரகாரம் குமாரதந்திர விதிப்படி முறை தவறாது பூசைகள் ஆராதனைகள் உற்சவங்கள் இடம்பெறுவதால் ஓர் தல விசேடம் இயற்கையாகவே இங்கு அமைந்து விட்டது. பூசகர்கள் ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பது போல மாலைகட்டுபவர்கள், இசையாளர்கள், அலங்காரம் செய்யும் கட்டாடிமார்கள், மரவேலை செய்யும் ஆசாரிமார்கள் ஒரே பரம்பரைக் கட்டுப்பாடின் கீழ்த் தொழில் செய்கின்றார்கள். மூன்று திருவீதிகளைக் கொண்டதாலும், முதன் முதல் கொடி

யேற்றத் திருவிழாவை ஆரம்பித்ததாலும், முதன் முதலாகப் பஞ்ச ரதங்களை ஓட விட்டதாலும் முதன் முதலாக 5 தளம் கொண்ட இராசகோபுரத்தை நிர்மாணித்ததாலும், உற்சவ காலங்களில் நாட்டியம், நாடகம், கதாப்பிரசங்கம், புஞ்சப்பறம், நீண்டுயர்ந்த பெரிய சப்பறம் இருந்ததி னாலும் இயல்பாகவே அடியார்களைத் தம்வசம் ஈர்க்கக்கூடிய ஓர் விசேஷத்தை இக்கோவில் கொண்டிருப்பது தல விசேஷமாகக் கருதப்படுகின்றது.

மகா சிவராத்திரி, ஆடியமாவாசை, மாசி மகம் ஆதியாம் தினங்களில் கீரி மலையில் பார்வதி பரமேஸ்வரனாய் உருவகம் செய்யப்பட்ட கண்டகி சமுத்திர தீர்த்தம் இக் கோயிலுக்குத் தீர்த்த மானிய மாக இருக்கிறது. இதைவிடக் கோயிலுட் பிரகாரம் திருமஞ்சனத் தீர்த்தமும் ஓர் விசேஷத் தன்மை கொண்டுள்ளது.

காஞ்சிமாவடி வைகும் செவ்வேள் நன்றி :

கந்தன் புகழ் பாழமகிழ்வீர்

கலியுக வரதன் உமையருட்செல்வன்

கடம்பன் வழவேலன்

கலிகெறுத் தெம்மை ஆண்மூர் தீரன்

மாலை மழுரேசன்

கிலிகெறுத் தசர் பதைவலி கெறுத்தும்

கீருத்தித ரநின்றோன்

கிரெளஞ்சம் துகள்யட வேலை விருத்த

வேற்படை நாயகனே

ஓலிதரு நாதம் ஓமென ஓலிக்கும்

ஓலியொருள் செமியவன்

ஓங்கிய குன்மினிகெட மங்கை

மனத்துயர் நீக்கியுமே

வலியுறு மாவைய பதியிடத் துறைந்தும்

வானவர் புகழ்பாட

கவத்தவன் எந்தை கார்த்திகைக் குமரன்

கந்தனின் புகழ்பாட மகிழ்வீர்.

கலியாக்கழி

ச. குகதேவன்

தெல்லிப்பழை.

சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்து அடிகளாருக்கு ஆசைகள் பத்து

சீவ. சண்முகவடிவேல் அவர்கள்

சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்த அடிகள் என்று நாம் இங்கு குறிப்பிடுவது மாணிக்க வாசக சுவாமிகளை. அப்படி ஏன் அழைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் வினாவை எழுப்பினால் அடிகளார் வாக்கினாலேயே திருவாசகத்தில் பதினும் பாடியிருக்கிறார் என்றே பகரல் வேண்டும்.

தில்லையில் செப்பிய கோயில் திருப் பதிகம் பத்தாம் பாடற்பொருளைப் பாரோ, “எனதுள்ளத்தையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தருளிய எமது தலை வனே! திருப்பெருந்துறைப் பெருமானே! உன்னை எனக்குக் கொடுத்தாய். அதற்குப் பதிலாக என்னை நீ ஏற்றுக்கொண்டாய் சங்கரனே! நம்மிருவாயில் யார் திறமை யுடையவர். முடிவில்லாத பேரின்பத்தை நான் பெற்றேன், நீ என்னிடத்தில் யாது பெற்றுக்கொண்டாய்? சிந்தையே கோயிலாகக் கொண்ட எம்பெருமானே திருப் பெருந்துறை உறையும் சிவபெருமானே! என் தந்தையே! ஈசனே! என்னுடலை இடம்கொண்டாய்! இதற்கு நான் செய்யும் பிரதியுபகாரம் ஒன்றிலேன்...!”
.....சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம் பெருமான் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே...” என்று மாணிவாசகப் பெருமானார் சிவபெருமானைக் குறிப்பிட்டமையால் யாம் அவரைச் சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்தார் என்று தெளிந்தோம்.

இதில் சிந்திப்பதற்கு ஒன்றுளாது. அது யாதோவெனில் இதுவேயாகும். சிவனிட

யார்முதலாகத் தேசாந்திரியாகத் திரிபவர் வரை நாடானும் அரசர் முதல் நலம் விரும்பிகள் வரை யாராக இருந்தாலும் ஆசையை அகற்றுங்கள். ஆசை தான் அகிலத்தில் அனைத்து அலங்கோலங்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்பர் அறிவுருள் அறிவர். ஆசை என்னும் பாழ் மனத்தில் ஆசை என்னும் வித்தும் முளை கொண்டால் ஆடாத ஆட்டத் திற்கு நல்லரங்கும் ஒன்று வேண்டுமோ தான். ‘தட்டிக் கேட்க ஆள் இல்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப் பிரசண்டனாவான்.

‘ஆசையை அரிந்து விடுங்கள். ஆசையை அரிந்து விடுங்கள். கடவுளிடத்தினானாலும் ஆசையை அகற்றி விடுங்கள். ஆசைக்குக் கதவு அடைக்கத் தாள்பாள் இடவில்லை யானால்... ஆசையை வளர்க்க வளர்க்கக் குன்பம் துயரங்கள் வளர்ந்து கொண்டே போகும். ஆசையை விட்டு விட ஆனந்தம் வளரும் என்று ஆசையின் அவத்தைத் திருமந்திரம் சிரிக்கின்றது.

இல்லை.... திருமந்திரம் திருமுறை வைப்பு நூல் அதற்கு வாய் இருந்தால் அல்லவோ சிரிப்பதற்கு! அப்போது திருமந்திரத்தைத் திருமூலர் மீது சுமத்திவிடுதல் வேண்டும். இப்போது மூலர் திருவாய் பேசுசின்றது எனல் மிகப்பொருந்தும். திருமூலர் எப்படிப் பேசுகின்றார் என்றால்....”

ஒதை யறுமின்கள் ஆசை யறுமின்கள் ஈசனோ டாயினும் ஆசை யறுமின்கள்

ஆசை டாய்ட ஆய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆஸந்த மாமே.

ஆனந்தத்திற்குத் தடைக்கல் ஆசை
என்று நாட்டுகின்றார் எங்கள் திருமூல
நாயனார்.அவர் நாமம் என்றும் வாழ்க!

ஆடு கண்ட மாத்திரத்தில் குழைகளை
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் கடிப்பது
போல ஆசை ஆரம்பித்துவிட்டால் அவலம்
கொட்டி வளரும். ஆசை முதலில் பேராசை
யாகப் பெருகும். பின்பு பொருள் தரித்தி
ரத்தில் நிறுத்திக் கூத்துப் பார்க்கும். பொரி
மாத்தோண்டியின் கதை எங்களுக்குப்
புதிதல்லவே?

ஆசைக்கோர் அளவில்லை, அகில மெல்லாம் ஆளினும் ஆழிமீது ஆணை செலுத்த ஆசை வந்து ஆழிக்குள் ஆழ்த்தி விடும். அதனால் ஆசை மேல் ரொம்பக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஆராணாலும்!!

திருவாதவூர் அடிகளாரும் புகழை விரும்பமாட்டேன், பொருளை விரும்ப மாட்டேன், மண்ணுலக வாழ்வை வேண்டேன். விண்ணுலக வாழ்வை விரும்பேன். பிறப்பிறப்களை விரும்புவேன் அல்லேன். முழுமுதற் பொருளான சிவபெருமானை விரும்பாதவரை விரும்பமாட்டேன். அசை வில்லாத திருப்பெருந்துறைப் பெருமான் திருவடிகளைச் சென்று சேர்ந்தேன். அத் திருவடிகளை என்தலைமேல் தாங்கிக் கொண்டேன். அவற்றிற்குப் புறத்தே நானும் பேரிக மாட்டேன். அவையும் என்னைவிட்டுப் போவதற்கு விடமாட்டேன்.

என்று உயிருண்ணிப் பதிகத்தில் உள்ளம் கசிய உருகிப் பாடுகின்றார்.

வேண்டேன் புகற் வேண்டேன் சௌல்வம்

வேண்டேன் மன்னும் வின்னும்

வேண்டேன் பிறப் பிறப்புச்சிவம்

வேண்டாதார் நமை நானும்

தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன் மன்று

திருப்பயநுந்துறை நேறதாள்

புண்டேன் புறம்போகேன் கீவிப்

புறம்போக எல்லட்டேனே.

(7)

என்று அமுத்தம் திருத்தமாகப் பாடி யருளிய மாணிக்க வாசக சுவாபிகள் என்ன அதிசயம்! என்ன அற்புதம்? என்ன வியப்பு! என்ன மனமாற்றம்! ஆசைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தப் பாடுவது என்னே!! அதுவும் ஓராசையா? ஸராசையா? பத்தா சைகளை முன்வைத்துப் பாடுகின்றாரே! ஆசையில் ஆரம்பித்து ஆசையில் வளர்ந்து, ஆசையில் நிறைவு பெறுவதனால் அப்பதி கத்திற்கு ஆசைப்பதிகம் என்றே அரும் பெயராயிற்று.

பத்து ஆசைகளும் பின்வருமாறு முறை வைப்பாக விளங்குவன : அடியார் கூட்டம் காண ஆசைப்படுதல், இறைமுறுவல் காண ஆசைப்படுதல். இறைவனைக் காண்பதற்கு ஆசைப்படுதல். தும்மை இறைவன் அளியன் என்று அழைக்க ஆசைப்படுதல். அஞ்சாதே என்று ஆதாரிக்க ஆசைப்படுதல். ஆவா என்னவும் ஆசைப்படுதல். திருவடிக்கீழ் நிற்க ஆசைப்படுதல், அருள் அடைய ஆசைப்படுதல், பேராயிரம் ஏத்த ஆசைப் படுதல், மனம் உருக ஆசைப்படுதல்.

இனி வாதவூர் வாக்கில் அவ்வாச கங்களை வாசிப்போம்.

என்னை ஆண்டுகொண்ட தொளைக் கப்படாத சிந்தாமணியே! என்னுடைய அறியாமையை அகற்றி இங்கேவா என்று என்னைத் தில்லைக்கு அழைக்கும் நின்

திருவருளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு
ஆசைப்பட்டேன்.

.....என்ன

ஆண்ட வாய்லா மணியோ

கிருளைத் தூந்திட் மூங்கே

வாவென்று அங்கே கூலம்

அருளைப் பூழவோன் ஆசை

யட்டேன் கண்டாப் அம்மானே

எந்தப் பதவியில் இருப்பவருக்கும்
அப்பாற்பட்ட கிடைத்தற்காய் அரு
மருந்தே அப்பனே! அழகிய பெரியோனே!
உன்னைக் காண ஆசைப்பட்டேன்.

“.....எய்யா வெர்க்கும் அய்யாலாம்

என்னா ரழுதேயோ

யீப்பா கான ஆசையட்டேன்

கண்டாப் அம்மானே.

(2)

கூத்தினை ஆடுபவனே! காத்து ஆட
கொள்ளும் குருமணியே! தேவனே!
தேவர்க் காயானே! சிவபெருமானே!
கொஞ்சம் என்னுடைய முகத்தைப் பார்த்து
ஆவா என்று அழைக்க ஆசைப்பட்டேன்.

“....கூத்தா காத்தாட் கொள்ளும் குருமணியே
தேவா தேவர்க் காயானே சிவனே
சிறிதென் முக நோக்கி

ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன்

கண்டாப் அம்மானே.

(3)

அழகிய பெரியோனே! அன்பினால்
உள்ளம் உடைந்து செருக்கு ஒழிந்து மனாங்
கசிந்து உருகி, உன்னுடைய திருவடிக் கம
லங்களை விரைவில் அடைந்து நிலைபெற்றி
ருப்பதற்கு ஆசைப் பட்டேன். அறிவாய்!

“..... சோதும் எம் யெருமானே

உடைந்து நெந்துருகி உள்ளூளி நோக்கி
உன்திரு மலர்யாதம்

அடைந்து நின்றிழவான் ஆசைப் பட்டேன்

கண்டாப் அம்மானே.

(4)

காளை வாகனனே! பூசும் வெண்ணீர்
நினனே! எளிதாக வந்து என்னை
ஆட்கொண்ட என் அரிய அழுதே! இவன்
இரக்கத்துக்குரியவன் என்று என்னைக்
கருத ஆசைப்பட்டேன் அறியவேண்டும்.

“....விடையாய் பாழையா

எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட

என்னா முதேயோ அளியேன் என்ன

ஆசையட்டேன் கண்டாப் அம்மானே! (5)

விண்ணோரும் அறியாத திருவடித்
தாமரையுடையானே! முத்தனே! முதல்
வனே! உன்னுடைய முகத்தின் ஒளி
கண்டு புன்முறுவலைக் காண ஜயனே
மிகவும் ஆசை கொண்டேன்.

“....வானோர் அறியா மலர்ச் சேவழையே

முத்தா உன்னன் முகவொளி நோக்கி

முறுவல் நகை கான

அந்தா சால ஆசையட்டேன்

கண்டாப் அம்மானே. (6)

பரனே! பரஞ்சோதீ! உன்னுடைய
ஆயிரம் திருநாமங்களையும் நவின்று
அலைந்து எமது தலைவனே என்று
ஏத்துவதற்குத் தெவிட்டாத தெள்ளமுதே!
ஆசை வைத்தேன் அம்பலவா!

“யோ யிரும்பாவித் திரிந்தெம்

யெருமான் என ஏத்த

உரா அழுதே ஆசைப் பட்டேன்

கண்டாப் அம்மானே.

(7)

திருவையாறு திகழும் தேனே! உன்
கழுற் சேவடிகளை என் கைகளினாற் பற்றி
என் சிரமேற் றாங்கி எமது தலைவனே
தலைவனே என்று வாயால் அரற்றி
அனலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல அழிந்து
உருகுவதற்கு ஆசை வைத்தேன்.

“உன்கழற்சே வழகள்
கழுமத் தழுவிக் கொண்டு
எய்யாது என்ன் தலைமேல்
வெந்துதம் வயநாள் வயநாள் என்று
ஜா என்தன் வாயால் அற்றி
அழல்சோர் மெழுகாப்ப
ஜாயற்று அரசே ஆசைப்
யட்டாய் கண்டாய் அம்மானே” (8)

குற்றம் நிரைந்த இவ்வுடம்பின் வகை
அனைத்தும் வெட்டி ஏறிந்து சிவமாநகர்
புக்கு மங்கலச் சோதிக் காட்சியை என்
கண்கள் களிமிகக் கண்டு உன்னுடைய
அடியார் உன்னுடன் கூடி இருக்கும் திருக்
கூட்டக் காட்சியைக்காண ஆசைப்படு
கின்றேன்.

செழுவூர் ஆக்கக்கந் திறம்அற
வீசிச் சிவபூ நகர்புக்குக்
கழுவர் சோதி கண்டு
கொன்டென் கண்ணிலை களிகூரப்
மாதான் இல்லாப் பரம்பரை உன்
யழுநி யார்கூட்டம்
ஆழையென் காண ஆசைப்
யட்டேன் கண்டாய் அம்மானே!” (9)

ஞானச்சுடரே! செம்பஞ் சூட்டிய
மெல்லிய அழகிய திருவடிகளை உடைய
உமை ஒரு பாகா! உன்னுடைய பவளம்
போன்ற திருவாயால் அஞ்சாதே என்று
அருளுவதற்கு ஆசை உடையேன்!

“....ஞானச் சுடரே
நாள்லார் துவைகானேன்
யஞ்சேர் அழயாள் யாகத்து
இருவா பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப்
யட்டேன் கண்டாய் அம்மானே” (10)

அந்தத் திருமூலனார் ஆசை அறச்
சொல்ல இந்தத் திருவாதவூர் ஆசைப்
படப் பாடுவது அமையுமா? எனில்
அமையும்.

முன்னார் திருத்தெள்ளேணம் 18ம்
திருவாசகத்தில் “ஊன்கெட்டு உயிர்கெட்டு
உணர்வு கெட்டு உன் உள்ளமும் போய் நான்
கெட்ட” வா பாடிய சொற்பதங்களுக்குப்
புத்தி தத்துவத்தில் நின்று பொருள்
காண்டல் பேதமையேயாம்.

நந்தி வழிபாடு

பலி பீடத்திற்கு முன்பாக மூலஸ்தானத்தை நோக்கியவாறு
எந்தெந்த மூலவர் உண்டோ அந்தந்த மூலவரின் வாகனங்கள்
இங்கு காணப்படும். நந்தி என்றால் எப்போது ஆனந்த நிலையில்
இருப்பவர் என்பது பொருள். நந்தியின் திருவுருவம் சமம், விசாரம்,
ஸந்தோஷம், ஸாதுஸங்கம் ஆகிய நான்கு ஆத்ம குணங்களை
உணர்த்தும்.

சிறுவர் விருந்து

இப்படியும் தானம் செய்யலாம்

- சகோதரி யதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

பரீட்சை முடிந்து லீவு வந்து விட்டது. நன்றாக விளையாடி, நல்ல சிறு பணிகள் செய்து, வீட்டில் பெற்றோருக்கு உதவியாக இருக்க வும் பழக வேண்டும். சரி இன்று அன்னதானம் பற்றிய ஒரு சுவையான கதை கேளுங்கள்.

தானத்தில் சிறந்தது அன்னதானம் என்பார்கள். “செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு” என்கிறார் வள்ளுவர் பெருமான். அது சரி. தனக்கே போதிய உணவின்றி வாடும் ஏழை ஒருவனை “ஆயிரம் பேருக்கு சாப்பாடு போடு! அப்போ உன் வறுமை தீரும்” என்றால் அந்த ஏழை என்ன பண்ணுவான்? அவனுக்கு எவ்வளவு தர்மசங்கடமா யிருக்கும்? இப்படி ஒரு கதை உண்டு.

ஒரு ஊரிலே முருகையன் என்று ஒரு வறுமை மனிதர் இருந்தார். மனைவி வள்ளி. இரண்டு சிறு பிள்ளைகள். இந்தக் குடும்பம் வறுமையில் வாடியது. என்ன தொழில் செய்தாலும் போதிய வருவாய் கிடையாமல் முருகையன் மனம் நொந்து போனார். வள்ளி தன் நகைகளை விற்று ஒரு மனிகைக்

கடை போட உதவினாள். அந்தக் கடை வியாபாரம் பெரும் நட்டத்தில் இயங்கியது. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் வருந்திக் கொண்டிருந்தனர் அவர்கள்.

ஓருநாள் அந்த ஊருக்கு ஒரு சவாமியார் வந்தார். ஊர்ச் சத்தி ரத்திலே தங்கிய அவர் ஊர்மக்க ஞக்கு நல்ல அறநெறிகள் போதித்தார், புத்திமதிகள் கூறினார்.

“அந்தச் சாமியார்கிட்டேபோய் கஷ்டந்களைச் சொல்லுங்கள். அவர் ஏதாவது பரிகாரம் சொல்வார்” என்று வள்ளி முருகையனை அனுப்பினாள். முருகையனும்தன் கடையில் இருந்த வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் ஒரு சீப்பு எடுத்துக் கொண்டு சாமியார் கிட்டேபோனார். தனக்குத் தொடர்ந்து வரும் கஷ்டந்களைப் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லி, “சாமிதான் ஏதாவது பரிகாரம் சொல்லனும்” என்று கும்பிட்டார்.

கண்களை மூடிச் சில நிமிடம் மௌனமாக இருந்த அந்தச் சாமியார் “ஒரு இருநாறு, முந்நாறு உயிருக்குச் சாப்பாடுபோடப்பா! உன் தரித்திரம் ஒடிப்போகும்” என்று சொல்லிவிட்டு மௌனமாகிவிட்டார்.

முருகையனுக்குத் தன்மீதே வெறுப்பு வந்துவிட்டது. “போயும் போயும் இந்த ஆள்கிட்டே புத்திமதி கேட்க வந்தேனே! என்னை என்ன செய்யலாம் ம..... நமக்கே கஷ்டம். இதிலே இருநூறு முந்நாறு உயிருக்கு சாப்பாடு போட எங்கே போவது?” என்று புலம்பிக்கொண்டே வீட்டுக்குப்போனார்.

“சாமி என்னங்க சொன்னார்?” என்று ஆவலாக வள்ளி கேட்க, “போடி! பைத்தியக்காரி! உன் பேச்சைக் கேட்டுப் போன என்னை...” என்று திட்டினார்.

வள்ளி பேசாதிருந்தாள். ஆறு தலாக அடுத்தநாள் முருகையா தன் நன்பன் வேலுவிடம் சொன்னதைக் கேட்டான்.

“அந்தச் சாமியார் கிட்டே நம்ம கஷ்டத்தைச் சொன்னால், ‘நாறு இருநூறு பேருக்குச் சாப்பாடு போடு தரித்திரம் போகும்’ என்கிறார். இது எப்படி இருக்கு?” என்று முருகையன் கூறிக்கொண்டிருந்தான். வள்ளி யோசித்தாள். ஏன் அந்தச் சாமியார் அப்படி இருநூறு முந்நாறு உயிர் களுக்கு எப்படிச் சாப்பாடு போடலாம்? என்று தனக்குள்ளே ஆராய்ந்தாள். அவளுக்கு ஒரு தெளிவு பிறந்தது. அவசர தேவைக்கு என்று தான் மிச்சம்பிடித்து வைத்திருந்த ஒரு

பேணி அரிசிக் குறுணலை நனைய விட்டுக் கழுவி, உரலில் போட்டு மாவாக இடித்து எடுத்தாள். அதில் கொஞ்சம் சர்க்கரையைக் கலந்தாள். கணவனை காலை நேரத்தில் கூப்பிட்டாள். “வாங்க நாம் இருநூறு முந்நாறு பேருக்குச் சாப்பாடு போட்டிட்டு வருவது”

முருகையன் திகைத்தான். என்றாலும் கையிலே ஒரு சிறுபாத்தி ரத்துடன் புறப்பட்ட மனைவியைப் பின் தொடர்ந்தார். ஒடைக்கரையில் ஆலமரத்தடியில் ஏராளமாக எறும்புப் புற்றுகள் இருந்தன. புற்றுக்களைச் சுற்றி மாவைத் தூவினாள் வள்ளி. ஆயிரக்கணக்கான எறும்புகள் வந்து மொய்த்தன. மா முழுவதையும் தூவிய வள்ளி கேட்டாள்.. “பார்த்தீர களா! ஆயிரம் பேருக்கு மேலே சாப்பாடு போட்டாச்சில்லையா? வாங்க போவது!” அவள் வீடு நோக்கி நடந்தாள்.

அவளது நம்பிக்கை வீண் போக வில்லை. படிப்படியாக கஷ்டங்கள் விலகி, வியாபாரம் நல்லபடி நடக்க, வருமானமும் போதிய அளவு கிடைத்தது. தினசரி இரண்டு ஏழை களுக்கு உணவு இடுவதை வழக்க மாக்கிக் கொண்டார் முருகையன். காகங்களுக்கும், எறும்புகளுக்கும் தவறாது உணவிடுவாள் வள்ளி. வீட்டில் செல்வம் செழித்து, நிம்மதி பிறந்தது.

அருள் ஒளி தகவல் களஞ்சியம்

சவிச்சளாந் தலைநகர் ஜனிவாவில் நடராசப்பிருமான்சிலை

“கடவுள் துகள்” எனப்படும் ஹிக்ஸ் போசன் துகளைக் கண்டறிந்து (European Council For Nuclear Research) எனப்படும் CERN தலைமையக வாசலில் வைக்கப்பட்டுள்ள நடராசர் சிலை 2 மீற்றர் உயரம் கொண்டது. தஞ்சை மாவட்டம் குடந்தை அருகே உள்ள சுவாமி மலையைச் சேர்ந்த சிற்பிகளால் வடிவமைக்கப்பட்டது. சிவன் ஆடும்தாண்டவத்தை Cosmic Dance எனக் குறிப்பிட்டு அவருக்கு மரியாதை வழங்கப்படுகிறது.

சுன்னாகம்

சந்திரசேகரப்பிள்ளையார்

ஆலயத்தின் மகா கும்பாபிஷே கத்தை நினைவுட்டும் வகையில் சிறப்புமலர் வெளியிடப்படவுள்ளது. அறிஞர்களின் ஆக்கங்கள் அடங்கிய சிறந்த ஆவணநூல் வெளிவர வள்ளது.

கிளிநாச்சி அருள்மிகு கந்தசாமி தேவஸ்தானம்

வருடாந்த பெருந்திருவிழா 11-08-2013 ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆரம்பமாகி 21-08-2013 அன்று நிறைவடையும். தினமும் அடியார்களுக்கு அன்ன தானம் வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள்.

வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் வூலயம்

ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் லட்சார்ச்சனை 30-07-2013 ஆரம்பமாகி 08-08-2013 அன்று முடிவடையும்.

ஆடிப்பூரவிழா - 09-08-2013 சிறப்பாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்துள்ளனர்.

திருக்கோணேஸ்வரம் யூடிப்பூரம்

ஆடிப்பூர பிரம்மோற்றிவம் 31-07-2013 அன்று ஆரம்பமாகி 09-08-2013 அன்று நிறைவெறும்.

பித்த பக்திரிகையாளர்

செல்லப்பா நடராசா காலமானார்

கோண்டாவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இளைப்பாறிய பாராளு மன்ற ஹன்சாட் அறிக்கையாளரும் சமய சமூக சேவையாளருமான திரு.செல்லப்பா நடராசா 09-07-2013 அன்று காலமானார். அவருக்கு வயது 82.

வவனியா புந்தோட்டம் ஸ்ரீநகர் கூர்க்கை அம்மன் வூலயம்

விஜய வருட மஹாற்சவம் 06-08-2013 அன்று ஆரம்பமாகி 21-08-2013 அன்று நிறைவெறும். மஹாற்றிவ பிரதம குருவாக சிவஸ்ரீ. ச. ஸ்ரீ.மது சூதனக்குருக்கள் (சித்தன் கேணி) கடமையாற்றவுள்ளார்.

கோண்டாவில் காளிகோவில் கோபுரம்

கோண்டாவில் காளிகோவிலுக்கு ஜந்து தள இராஜகோபுரத் திருப்பணி ஆரம்பமாகியுள்ளது. ஆனி உத்தர நன்னாளில் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

காரைநகர் மணற்காட்டு அம்மன் கோவில்

இத்திருக்கோவில் மிக உயர்ந்த இராஜகோபுரத் திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய சிற்பக் கலைஞர் சிற்ப கலாவிநோதன் ச.புருஷோத்தமனின் கைவண்ணத்தில் கோபுர வேலை நடைபெற்று வருகிறது.

வழுக்கம்பராய் அம்மன் ஒலையத்தில் துதிய தீர்த்தத் தடாகம்

அம்பாள் தீர்த்தமாடுவதற்காக அகலமான தீர்த்தத் தடாகம் மண்டபம் அமைக்கும் பணி ஆரம்பிக்கப் பட்டு வேலைகள் நடைபெற்று வருகிறது.

மலேசியாவில் சர்வதேச திருமுறை மகாநாடு

எதிர்வரும் 13-09-2013 முதல் 15-09-2013 வரை கோலாலம்பூரில் இம்

மகாநாடு நடைபெறவுள்ளது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அறிஞர்கள் இம்மகாநாட்டில் பங்குபற்றவுள்ளனர்.

அப்பர் சுவாமிகள் கயிலைக்காட்சி விழா

திருவையாறு அறம் வளர்த்த நாயகி ஐயாறப்பர் திருத்தலத்தில் அப்பர் சுவாமிகள் பாடிய 126 பாடல்கள் பாடி கயிலைக்காட்சியைத் திருக்குள வாயிலில் கொண்டாடும் விழா 06-08-2013 நடைபெறவுள்ளது.

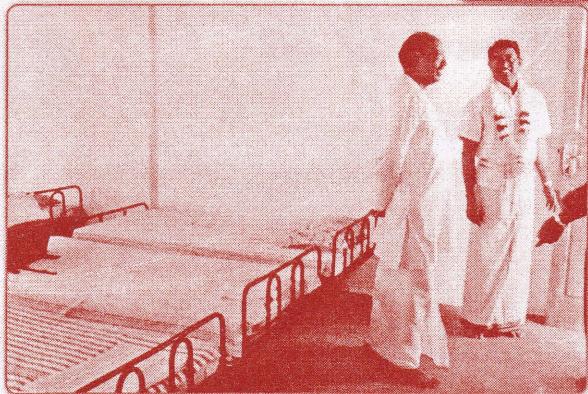
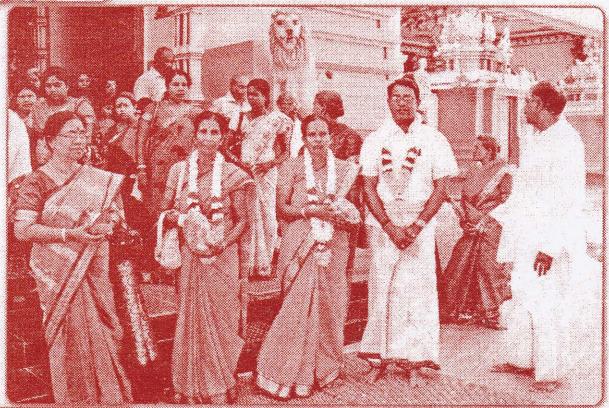
நீதியரசர் சீ.வி. விக்கினேஸ்வரன் அவர்களின் இந்து சமய சிந்தனைகள் நூல் வெளியீடு :

கன்டாவில் நடைபெற்ற விழாவில் Dr.லம்போதரன், பேராசிரியர் சுப்பிரமணி ஐயர், ஆன்மீகச் சுடர், ரிஷி தொண் டுநாதன் சுவாமிகள் உட்படப்பலர் கலந்து கொண்டனர்.

சிவத்துமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம் அவர்களின் நூல் வெளியீடு

ஞானச்சுடர் மலரில் தொடராக எழுதிய திருமந்திரச் சிந்தனைகள் நூல் வடிவில் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

தூர்க்காபுரம் மகளிர் தீல்ல புதிய விடுதிச்சாலை திறப்புவிழா

**ஸ்ரீ துர்க்காநேவி தேவஸ்தானத் திருமுறை மடத்தில் நடைபெற்ற
பன்னிரு திருமுறை பூர்த்திவிழாக் காட்சிகள்...**

